

26 图云关新貌
Dzisiejszy Tuyunguan

37 罗马尼亚的白求恩
国际共产主义战士达维德·扬库的抗战故事
Historia o rumuńskim
lekarzu w czasach wojny chińsko-japońskiej

42 吕芳华：大城小店里的珠宝设计师
Lv Huafang – pekińska projektantka biżuterii

48 Pierwsza nowoczesna stacja energii słonecznej w
Tybecie ułatwi kształcenie przyszłych lekarzy
西藏首个薄膜太阳能电站在阿里成功发电

封面故事 Temat z okładki

- 3 寻找“贵人”的足迹
Znajdź ślady międzynarodowych przyjaciół
- 5 国际援华医疗队
Międzynarodowy Korpus Medyczny
- 6 图云关
Tuyunguan
- 10 鼠疫
Plaga szczurów
- 11 王道病逝
Dr Wantoch zmarł na gruźlicę
- 12 柯让道和柯芝兰夫妇
Małżonkowie Kradzdorf
- 13 甘扬道
Lanto Kaneti
- 15 富华德
W. Freudmann
- 16 严斐德
Fritz Jensen
- 17 白乐夫
Rolf Becker
- 18 国际援华医疗队纪念碑
Pomnik ku czci Międzynarodowego Korpusu Medycznego
- 20 记者走访国际援华医疗队遗迹
Grupa dziennikarzy poszukiwała śladów międzynarodowych przyjaciół

- 26 图云关新貌
Dzisiejszy Tuyunguan
- 27 父亲记忆中的“洋大夫”
Zagraniczni lekarze w pamięci Yang Xishou
- 29 用生命书写四海一家——记德国医生白乐夫
Marzenie lekarza Rolfa Beckera: różne narody, jeden świat
- 32 他们都是白求恩式的国际共产主义战士——记抗战时期来自欧洲的援华医生
Lekarze europejscy na pomoc Chinom w czasie wojny z najeżdżcą japońskim
- 37 罗马尼亚的白求恩国际共产主义战士达维德·扬库的抗战故事
Historia o rumuńskim lekarzu w czasach wojny chińsko-japońskiej

文化生活 Kultura i społeczeństwo

- 42 吕芳华：大城小店里的珠宝设计师
Lv Huafang – pekińska projektantka biżuterii
- 45 Marzenie muzyczne Zhao Xina
在音乐里触摸梦想
- 48 Pierwsza nowoczesna stacja energii słonecznej w Tybecie ułatwi kształcenie przyszłych lekarzy
西藏首个薄膜太阳能电站在阿里成功发电

尋找“貴人”的足迹

Znajdź ślady międzynarodowych przyjaciół

尋找“貴人”的足跡

Znajdź ślady międzynarodowych przyjaciół

活动介绍:

1939年，英国伦敦“国际医药援华会”陆续派包括波兰、德国、奥地利、保加利亚、罗马尼亚、捷克、匈牙利、苏联等九个不同国籍的20多位医护人员赴贵州支持中国人民抗日战争。他们在中国渡过的6年多时间中留下大量感人的故事，至今仍被中国人民所传颂。为纪念世界反法西斯战争暨中国抗日战争胜利70周年，中国国际广播电台推出《寻找“贵人”的足迹》活动。

本次网络互动活动以图文连载系列故事的报道形式为主，俄东中心相关语言部将通过FACEBOOK、VK等境外社交媒体平台，向海外受众介绍抗日战争期间国际援华医疗队大批外籍医生在中国工作及生活的故事，并征集援华外籍医生后代及相关当事人的信息。网络活动将持续至7月底。按计划，8月底将邀请国际援华医疗队相关人士赴贵州举办大型主题纪念活动。

欢迎大家踊跃留言！

W 1939 roku Towarzystwo Farmaceutyczne Pomoc Chinom w Londynie wysłało ponad 20 lekarzy, pielęgniarki i sanitariuszy do Guizhou, gdzie udzielali pomocy medycznej podczas wojny z Japonią. Lekarze pochodzili z Polski, Niemiec, Austrii, Bułgarii, Rumunii, Czech, Węgier i Związku Radzieckiego. Podczas swego 6-letniego pobytu w Chinach zapisali się oni w historiach, które zostały zapamiętane przez Chińczyków do dziś.

Z okazji 70. rocznicy zwycięstwa w II wojnie światowej dziennikarze Chińskiego Radia Międzynarodowego zaczynają za pośrednictwem starych zdjęć opowiadać historie sprzed lat pod tytułem „Znajdź ślady międzynarodowych przyjaciół”. Jednocześnie zbieramy informacje dot. członków Międzynarodowego Korpusu Medycznego i ich potomków. Zbieranie informacji trwa do końca lipca. Pod koniec sierpnia zaprosimy osoby mające ścisły kontakt z tymi historiami do udziału w ceremonii odbywającej się w Guizhou w Chinach.

Zapraszamy do lektury oraz czekamy na Państwa opowiadania i komentarze na ten temat.

1

国际援华医疗队

Międzynarodowy Korpus Medyczny

中国抗日战争爆发后，世界法西斯人士在伦敦成立了“国际医药援华会”。1939年，“国际医药援华会”招募了一批自愿来中国服务的医务人员，组成国际援华医疗队，并分批辗转前往中国。“保卫中国同盟”主席宋庆龄女士在香港接待了这些国际援华医疗队队员，并把他们转送到重庆，由中国红十字会为他们安排工作。据各种资料显示，该医疗队共有26人，他们来到中国后，每个人都取了一个中国名字。

Po wybuchu wojny z japońskim najeźdźcą, przeciwnicy faszyzmu utworzyli organizację Towarzystwo Farmaceutyczne Pomoc w Chinach. W roku 1939 Towarzystwo zaprosiło grupę lekarzy z różnych krajów do Chin. Przewodnicząca Chińskiej Ligi Obrony Narodowej, Song Qingling spotkała się z nimi w Hongkongu i wysłała do Chongqingu. Weszli w skład Międzynarodowego Korpusu Medycznego Chińskiego Czerwonego Krzyża. Było ich 26. Każdy z nich przyjął chińskie imię.

1939年8月5日，甘扬道、贝尔、杨国、富华德等从英国启程来华，在“安尼亚斯”号轮船上留影。

5 sierpnia 1939 roku w drodze z Anglii do Chin. Na wspólnym zdjęciu: Lanto Kaneti, Herbert Baer, David Iancu i W. Freudmann

1939年9月，“保卫中国同盟”主席宋庆龄女士在香港接见国际援华医疗队首批到达人员。

Wrzesień 1939 roku, przewodnicząca Chińskiej Ligi Obrony Narodowej Song Qingling spotkała się z pierwszą grupą Międzynarodowego Korpusu Medycznego.

2

图云关
Tuyunguan

1938 年，中国红十字会救护总队在长沙成立，以林可胜为总队长，招收志愿医护人员、爱国学生和华侨赴战区服务。1939 年 3 月救护总队迁往贵阳图云关。图云关距离贵阳市中心约 3 公里，在抗日战争期间，中国红十字会救护总队在那里驻了 6 年，指挥全国各战区的医疗救护工作。

W 1938 roku powstał główny korpus ratownictwa w mieście Changsha. Lin Kesheng był jego szefem. Rekrutowano do niego wolontariuszy medycznych, studentów i Chińczyków mieszkających za granicą, którzy obsługiwali medycznie rejony bitew. W marcu 1939 roku główny korpus ratownictwa został przeniesiony do Tuyunguan w mieście Guiyang. Tuyunguan położony jest niedaleko centrum Guiyangu (3 kilometry). Podczas wojny z Japonią główny korpus ratownictwa miał tam swoją siedzibę przez 6 lat.

位于贵阳图云关的中国红十字总会救护总队队部。

Siedziba głównego korpusu ratownictwa w Tuyunguan w Guiyang.

1939 年，救护总队迁往贵阳，提供战时医疗服务，该救护总队每年都把从国外募捐到的医疗器械及来自各地的医护人员输送到个主要战区。

Przeprowadzka głównego korpusu ratownictwa w 1939 r.

甘扬道、贝尔、杨固、富华德四位医生在贵阳中国红十字会总会救护总队队部前留影（1939年冬）

Lanto Kaneti, Herbert Baer, David Iancu i W. Freudmann przed siedzibą głównego korpusu ratownictwa przy Chińskim Komitecie Czerwonego Krzyża w Guiyang

国际援华医疗队队员到达图云关后，与中国医务人员混编，并根据各自专长和技术水平分配工作。救护总队总队长林可胜是新加坡华侨，祖籍福建，毕业于英国爱丁堡大学医学院，获生理学博士学位。外籍医生傅拉都、严裴德、白乐夫、柯理格等被聘为本部顾问。严裴德、肯德、贝尔、甘扬道等曾任中队长。

Kiedy Międzynarodowy Korpus Medyczny w Chinach dojechał do Tuyunguan, dołączył do chińskich ekip medycznych. Zajmowali się różnymi pracami. Lin Kesheng, Chińczyk z obywatelstwem Singapuru, pochodził z prowincji Fu Jian. Skończył studia medyczne na Uniwersytecie Edynburg w Londynie, zdobywając tytuł doktora fizjologii. Był generalnym szefem głównego korpusu ratownictwa.

Zagraniczny personel medyczny, m.in. Samuel M. Flato, Fritz Jensen, Rolf Becker, F. Kriegel pracowali jako doradcy. A Fritz Jensen, H. Kent, Herbert Baer i Lanto Kaneti zostali szefami grupy.

外籍援华医生在贵阳图云关的合影
Zagraniczny personel medyczny w Tuyunguan w Guiyang

救护总队队长林可胜先生
Generalny szef głównego korpusu ratownictwa Lin Kesheng

在贵阳，国际援华医疗队队员克服了生活习惯、语言等方面的困难。由于语言障碍，他们在生活和工作上感到诸多不便。但为了在中国长期工作下去，他们积极学习汉语。在图云关，医疗条件极其简陋，而且医生们的待遇与国外相比差距很大。

Podczas pobytu w Guiyangu członkowie Międzynarodowego Korpusu Medycznego pokonywali wiele trudności. Zwłaszcza bariera językowa utrudniała codzienne życie. W związku z tym obcokrajowcy uczyli się języka chińskiego. Warunki medyczne w Tuyunguan były skromne, była też spora różnica w wynagrodzeniu lekarza w Chinach i w ich krajach.

图云关后方医院病房
Pokój szpitalny w Tuyunguan

杨国医生在做手术
Lekarz David Lancu w trakcie operacji

富华德（右一）、贝尔（左二）、甘扬道（左三）、戎格曼（左四）在图云关后方医院病房前留影

Lekarze W. Freudmann, Herbert Baer, Lanto Kaneti i W. Jungermann przed pokojem szpitalnym

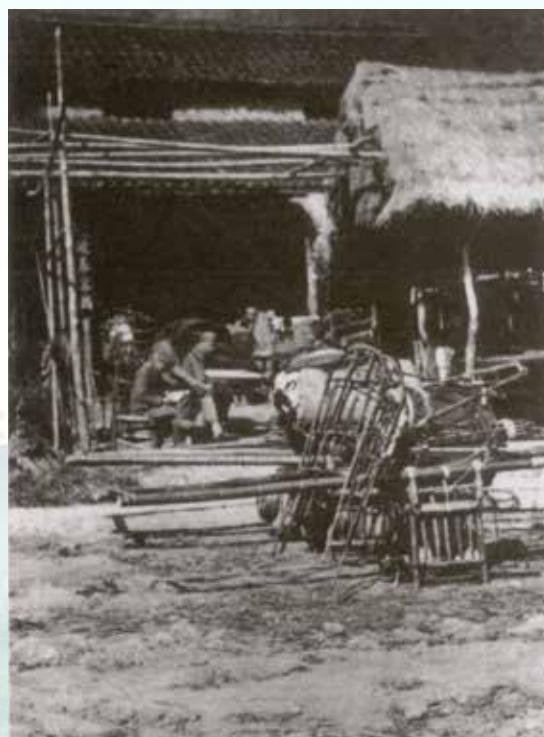
红十字会医院医士准备为受伤民众施行手术
Podczas operacji

救护总队在贵阳设有两个诊所，波兰医生戎格曼、甘理安、甘曼妮，德国医生贝尔，匈牙利医生沈恩，英国医生高田宜等都先后在那里工作过。他们想方设法改进医疗条件，用竹子搭工作台、编担架，用木板和竹板制作医用夹板。

Główny korpus ratownictwa założył dwie kliniki w Guiyangu. W. Jungerman, Lem Kamieniecki i Mania Kamieniecki z Polski, G. Schon z Węgier, Guy Courtney z Wielkiej Brytanii kolejno pracowali w obu tych klinikach czyniąc wysiłki na rzecz poprawy warunków medycznych i logistycznych.

用竹子搭建的手术室
Stół operacyjny z bambusa

湖南前线医疗队自制的竹担架
Nosze z bambusa

3

鼠疫

Plaga szczurów

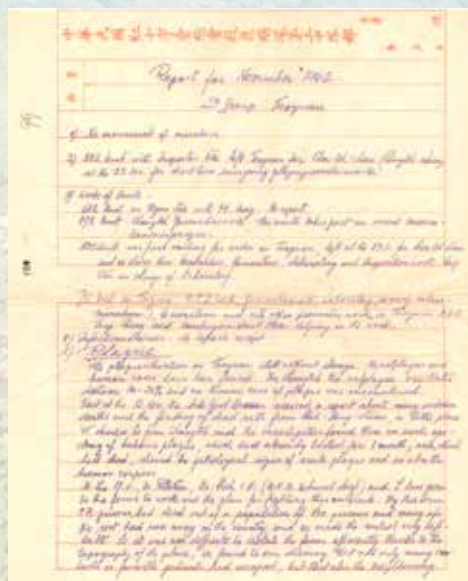
1941 年，日机在常德上空投下谷麦絮状物质，经检验为鼠疫细菌弹。奥地利医生肯德向救护总队提出报告，呼吁在常德展开一场反“毒菌战争”，并提出灭绝鼠迹、注射疫苗、守住岗位的具体措施。救护总队对他的报告非常重视，研究防疫方案并采取了一系列应急措施。鼠疫最终被消灭。

W 1941 roku japoński samolot zrzucił bombę z pałeczkami dżumy w mieście Changde. Lekarz H. Kent z Austrii złożył wtedy w głównym korpusie ratownictwa raport, w którym zaapelował o zorganizowanie walki z bakterią, podejmując przedsięwzięcia profilaktyczne, m.in. wybicie szczurów i szczepienia. Plaga szczurów została w efekcie tych działań zniszczona.

参加常德防治鼠疫技术人员合影

Pracownicy, którzy uczestniczyli w walce z plagą szczurów

肯德英文报告

Raport H. Kenta w języku angielskim

4

王道病逝

Dr Wantoch zmarł na gruźlicę

医疗队在赴湖南途中
Ekipa medyczna w drodze do Hunanu

外籍医生被派赴前线之前留影
Zdjęcie grupowe zrobione przed wyjazdem na front

武汉失守以后，湖南、鄂西、江西一带成了前线，战事十分紧急。外籍医生纷纷要求上前线服务，救护总队任命奥地利医生严斐德、肯德、王道，德国医生白乐夫，波兰医生柯理格等为各医务队长前往战区。因工作劳累，生活条件差，王道肺结核病复发，在重庆病逝，为中国人民的解放事业献出了宝贵的生命。

Po upadku miasta Wuhan w prowincji Hunan, Jiangxi oraz zachodnia część prowincji Hubei stały się frontem walk. Lekarze zagraniczni poprosili o przyjazd na linię frontu. Austriaccy lekarze Dr Fritz Jensen, Dr H. Kent, Dr Wantoch, niemiecki lekarz Dr Rolf Becker i polski lekarz Dr F. Kriegel zostali szefami grup medycznych i przybyli na pole bitwy. Z powodu ciężkiej pracy i złych warunków życia Dr Wantoch zachorował na gruźlicę i zmarł później w Chongqing.

傅拉都医生启程赴湖南
Polski lekarz Dr Samuel M. Flato przed wyjazdem na front

王道
Austriacki lekarz Dr Wantoch

5

柯让道和柯芝兰夫妇

Małżonkowie Kradzdorf

参加国际援华医疗队的成员，不少都是风华正茂的年轻人，他们的青春奉献给了中国。“生命诚可贵，爱情价更高”。来自罗马尼亚的柯让道、柯芝兰夫妇，他们为了反对法西斯暴行，一起在集中营里度过了铁窗生活，又一起来到中国救死扶伤。柯芝兰1944年在昆明参加回归热的防疫工作，不幸染病而死，与同甘共苦的丈夫从此永别。

Część członków Międzynarodowego Korpusu Medycznego w Chinach stanowiła młodzież. Dr. Jasul Kradzdorf i pani Kradzdorf, małżonkowie z Rumunii, byli w Europie w obozie koncentracyjnym, gdyż sprzeciwiali się faszyzmowi.

Później przybyli razem do Chin, by leczyć i ratować rannych. W 1944 roku pani Kradzdorf zaraziła się w czasie pracy dudem w Kunmingu w prowincji Yunnan.

Dr. Jasul Kradzdorf, 中文名柯让道，他和妻子柯芝兰一起在西班牙战斗过，后又一同来到中国。

Dr. Jasul Kradzdorf i jego żona ramię w ramię walczyli w Hiszpanii, później przybyli razem do Chin.

6

甘扬道

Lanto Kaneti

保加利亚的扬·卡内蒂医生，中文名叫甘扬道，他来中国时才 29 岁。在图云关，他遇到了原是燕京大学护理系学生、能说一口流利英语的中国姑娘张荪芬。1942 年，两人结婚，婚后育有两子，取名“保中”和“保华”。抗战胜利后，他们带着孩子回到保加利亚。1983 年，甘扬道携妻子访问中国，受到了时任全国人大常委会副委员长黄华的接见。

Bułgarski lekarz Lanto Kaneti (chińskie imię Gan Yangdao), przyjechał do Chin kiedy miał 29 lat. W Tuyunguan poznał Zhang Sunfen, która była studentką wydziału pielęgniarstwa na Uniwersytecie Yanching. Ożenił się z nią w 1942 roku, mieli dwu synów „Bao Zhong” i „Bao Hua”. Po wygranej wojnie Lanto Kaneti wrócił do Bułgarii razem z żoną i dziećmi. W roku 1983 małżeństwo złożyło wizytę w Chinach. Przyjmował ich ówczesny przewodniczący Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Huang Hua.

甘道扬医生
Lekarz Lanto Kaneti

1983 年，时任全国人大常委会副委员长黄华接见甘扬道及其夫人张荪芬

Huang Hua i małżeństwo
Lanto Kaneti i Zhang Sunfen

战后，甘扬道和中国妻子张荪芬女士在索菲亚定居。为了表彰他在反法西斯斗争中的卓越贡献，保加利亚政府授予他“共和国勋章”。1983年6月，甘扬道向中国人民对外友好协会捐赠了一批珍贵的历史照片。

Po zakończeniu wojny bułgarski lekarz Lanto Kaneti i jego chińska żona Zhang Sunfen zamieszkali w Sofii w Bułgarii. Rząd bułgarski wręczył im „Medal Republiki” za wybitny wkład w walce z faszyzmem. W czerwcu 1983 roku małżeństwo złożyło wizytę w Chinach, podczas której przekazali Stowarzyszeniu Chińskiej Przyjaźni z Zagranicą wiele cennych zdjęć historycznych

甘扬道夫妇在中国人民对外友好协会
*Małżeństwo Lanto Kaneti i Zhang Sunfen w siedzibie
Stowarzyszenia Chińskiej Przyjaźni z Zagranicą*

甘扬道夫妇在中国人民对外友好协会院内的合影
*Małżeństwo Lanto Kaneti i Zhang Sunfen na
dziedzińcu Stowarzyszenia Chińskiej Przyjaźni z
Zagranicą*

7

富华德

W. Freudmann

在战火纷飞的年代，许多宝贵资料都毁于兵燹。然而那些亲历过战争的国际援华医疗队的外籍医生，对他们在华度过的战斗岁月终生难忘。奥地利医生富华德回国后写了《起来！》（原名“Erhebet Euch”）一书，记载了他 1939–1945 年在中国的经历和感受。该书用第一手材料写成，具有很高的文献价值。

Podczas wojny wiele cennych dokumentów zostało zniszczonych, ale zagraniczni lekarze, którzy brali udział w Międzynarodowym Korpusie Medycznym nigdy nie zapomnieli swoich niezwykłych przeżyć w Chinach. Po powrocie do ojczyzny austriacki lekarz W. Freudmann napisał książkę pod tytułem „Erhebet Euch!”, czyli „Wstań!”, w której zapisał swe doświadczenia od 1939 do 1945 roku. Książka została napisana zgodnie z oryginalnymi informacjami i ma wysoką wartość historyczną.

富华德在中国时的照片
Fotografia lekarza W. Freudmanna w Chinach

《起来》原书封面
Okladka książki pt. „Wstań!”

严斐德

Fritz Jensen

奥地利医生严斐德，曾经参加“国际纵队”，后加入国际援华医疗队。到救护总队后，他先后担任本部顾问、11中队队长等职。1950年，他出版了《中国胜利了》（原名为“China Siegt”）一书，以中国近百年的历史、政治与当时的国际环境为背景，通过一些小故事，对抗战胜利前后的中国进行了描述。

Austriacki lekarz Fritz Jensen był wolontariuszem Brygad Międzynarodowych w Hiszpani, a później członkiem Międzynarodowej Ekipy Medycznej. Po przybyciu do Tuyunguan, czyli siedziby Chińskiego Czerwonego Krzyża był jego doradcą. W 1950 roku opublikował książkę pod tytułem „China Siegt”, czyli „Chiny wygrały”, w której przedstawił stuletnią historię Chin i politykę międzynarodową oraz sytuację Chin podczas wojny chińsko-japońskiej i tuż po wojnie.

Dr Fritz Jensen, 中文名严斐德，此为在中国时的照片

Fotografia lekarza Fritza Jensena w Chinach

《中国胜利了》原书封面
Okładka książki pt. „Chiny wygrały”

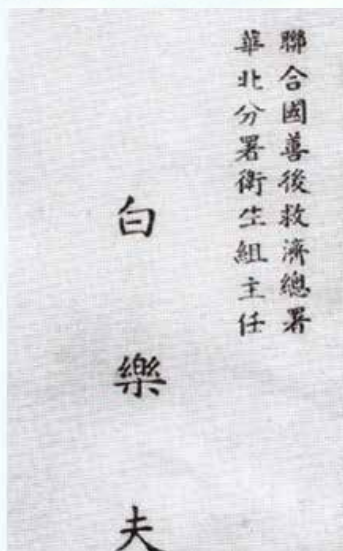
9

白乐夫

Rolf Becker

1945 年，中国的抗日战争以日本无条件投降而结束。国际援华医疗队成员纷纷离开中国。抗战胜利后，德国医生白乐夫曾担任联合国善后救济总署华北分属卫生组主任，与中国共产党密切合作。1999 年 12 月 17 日，白乐夫与世长辞。中国人民对外友好协会副会长陈昊苏给他的亲属发去了唁电。

W 1945 roku wojna chińsko-japońska zakończyła się kapitulacją Japonii, a członkowie Międzynarodowego Korpusu Medycznego wyjeżdżali z Chin. Po zakończeniu wojny niemiecki lekarz Rolf Becker został dyrektorem zespołu medycznego generalnego zarządu pomocniczego ONZ w północnej części Chin i współpracował z komunistyczną partią Chin. Zmarł 17 grudnia 1999 roku. Wiceprezes Stowarzyszenia Przyjaźni z Obcymi Krajami Chen Haosu złożył kondolencje jego rodzinie.

白乐夫
Fotografia lekarza Rolfa Beckera

W lipcu 1999 roku chiński ambasador w Niemczech Liu Qibao spotkał się z Rolfem Beckerem

1999 年 7 月，中国驻德国大使馆刘祺宝先生访问病重的白乐夫

10

国际援华医疗队纪念碑

Pomnik ku czci Międzynarodowego Korpusu Medycznego

1985 年纪念世界反法西斯战争胜利 40 周年之际，贵阳市在图云关原救护总队旧址树立了“国际援华医疗队纪念碑”。纪念碑呈菱形，正面和左右两侧有中英文对照的碑文和名单。每当清明节时，人们在想起亲人的时候，也会记起这些国际友人，纷纷来纪念碑前献上一束束鲜花。

W 1985 roku z okazji 40 rocznicy zwycięstwa w II Wojnie Światowej władze miasta Guiyang zbudowały w siedzibie Chińskiego Czerwonego Krzyża w Tuyunguan pomnik ku czci Międzynarodowego Korpusu Medycznego z listą osób i informacją w języku chińskim i angielskim. Podczas Święta Czystości i Jasności (chińskie święto zmarłych) ludzie składają przed nim kwiaty.

贵阳图云关森林公园中的“国际援华医疗队纪念碑”
Pomnik ku czci Międzynarodowego Korpusu Medycznego w Tuyunguan w Guiyang

纪念碑上刻有国际援华医疗队工作人员名单
Wyrzeźbiona lista lekarzy Międzynarodowego Korpusu Medycznego w Chinach

国际红十字会会徽雕塑

Rzeźba godła Międzynarodowego Czerwonego Krzyża

贵阳中小学生在清明节前往纪念碑扫墓

Uczniowie w Guiyang składają kwiaty przed pomnikiem w czasie Święta Czystości i Jasności

记者走访国际援华医疗队遗迹

Grupa dziennikarzy poszukiwała
śladów międzynarodowych przyjaciół

中国红十字会救护总队纪念碑，于 2013 年树立

Pomnik zespołu medycznego Czerwonego Krzyża, który powstał w 2013 roku

援华医疗队纪念碑的背面镌刻着 21 名国际主义战士的名字
Z tyłu pomnika wyryto 21 nazwisk bojowników internacjonalizmu

W poszukiwaniu historycznych śladów dziennikarze Chińskiego Radia Międzynarodowego przybyli do Parku Tuyunguan w prowincji Guizhou, gdzie pracował Międzynarodowy Korpus Medyczny. Później włączony on został w ramy chińskiego Czerwonego Krzyża.

中国国际广播电台记者团来到中国红十字会救护总队遗址所在地 – 贵州省贵阳市图云关森林公园，探访“国际援华医疗队”曾经的工作足迹。

贵阳市图云关森林公园管理处主任杜阳向中外记者介绍图云关的历史和现状。

Dyrektor Parku Tuyunguan Du Yang przedstawił dziennikarzom historię i obecną sytuację Tuyunguan

2015 年 5 月，由中国国际广播电台 11 名中外记者组成的采访报道组走访了国际援华医疗队遗迹，采访了中国红十字救护总队医生和被救助伤员的后代及相关专家学者。贵州省广播电视台退休人员彭鸿书为了撰写图云关这段鲜为人知的历史，走访了无数当地民众，查阅了不计其数的资料。彭鸿书向记者们讲述了那段抗战时期的感人故事。

W maju 2015 roku grupa dziennikarzy Chińskiego Radia Międzynarodowego składająca się z 15 osób przyjechała do siedziby Międzynarodowego Korpusu Medycznego w Guiyang. Robili wywiady z lekarzami chińskiego korpusu ratownictwa przy Chińskim Komitecie Czerwonego Krzyża, z potomkami uratowanych w wojnie i naukowcami badającymi tę historię. Emerytowany pracownik radiostacji w Guizhou Peng Hongshu odwiedził wielu mieszkańców i przestudiował różne materiały na ten temat, dokładnie opisujące nieznane historie. Peng Hongshu opowiadał członkom grupy dziennikarskiej o wydarzeniach z czasów wojny z Japonią.

彭鸿书
Peng Hongshu

Stare zdjęcie Międzynarodowego
Korpusu Medycznego
国际援华救援队部分队员合照

中国国际广播电台记者团走访了贵州文史馆原副馆长史继忠教授。他潜心研究贵阳图云关的抗战历史达十余年，汇编并出版了史料文献《国际援华医疗队在贵阳》，并创作了根据援华医疗队成员故事改编的小说《经霜的红叶》。在他的笔下，包括和中国护士结为伉俪的保加利亚医生甘扬道、为抗击日本细菌战而不幸染病牺牲的英国女医生高田宜等数十个“白求恩”式的人物得以再现。

Grupa dziennikarzy Chińskiego Radia Międzynarodowego odwiedziła byłego zastępcę kuratora archiwum kultury i historii profesora Shi Jizhonga. Po ponad 10-letnim badaniu historii wojny w Tuyunguan profesor Shi napisał i wydał książkę pt. „Międzynarodowy Korpus Medyczny w Guiyangu”. Ponadto Shi Jizhong napisał powieść pt. „Czerwone liście na mrozie – legendy Międzynarodowego Korpusu Medycznego”. W książce tej pojawiali się różni członkowie Korpusu, m.in. Lanto Kaneti i jego chińska żona czy lekarka Guy Gourtney, która zginęła w walce z pałeczkami dżumy, które zrzuciły japońskie samoloty.

贵州文史馆原副馆长史继忠教授
Były zastępca kuratora archiwum kultury i historii profesor Shi Jizhonga

战时伉俪保加利亚医生甘扬道及中国妻子张荪芬
Małżeństwo Lanto Kaneti i Zhang Sunfen

牺牲于阻击日军细菌战的英国女医生高田宜
Lekarka Guy Gourtney

接受国际台记者采访的李性刚
Li Xinggang w trakcie wywiadu

中国国际广播电台记者团采访了当年国民党部队将士后代李性刚。李性刚讲述了抗战期间其父李志敏在图云关国际援华医疗队的驻地得到救治的故事。李性刚的父亲李志敏在1944年独山战役中受伤，在战友的扶持下，历经艰险抵达图云关。在那里，奥地利医生富华德为李志敏进行了及时的治疗，手术后无微不至的关心和照顾也让他感动不已。

Dziennikarz Chińskiego Radia Międzynarodowego przeprowadza z Li Xinggangiem wywiad. Jego ojciec Li Zhimin był członkiem Kuomindangu. Li Xinggang opowiadał dziennikarzom, że podczas wojny w 1944 roku jego ojciec został poważnie ranny. Dzięki pomocy kolegów dotarł do Tuyunguan, gdzie austriacki lekarz W. Freudmann udzielił mu natychmiastowej pomocy i skuteczne wyleczył. Był głęboko wdzięczny za dbałość i troskę.

红十字会救护人员照料受伤者之载运
Ranny niesiony do szpitala przez pracowników Chińskiego Komitetu Czerwonego Krzyża

受伤者由红十字会人员抬赴医院时
Ranny niesiony do szpitala przez pracowników Chińskiego Komitetu Czerwonego Krzyża

原贵阳市档案馆馆长陈泽渊介绍国际
援华医疗队人数核实情况

*Były dyrektor archiwum prowincji
Guizhou Chen Zeyuan*

原贵阳市档案馆馆长陈泽渊向国际台记者团细数了国际援华医疗队在华情况。他说，根据对相关档案的考证，从国外参与救援总队的外国医护人员共计 34 人，包括 31 名医生和 3 名医护管理人员。抗日战争爆发后，英国的“国际医药援华会”从法国古尔德斯集中营招募 16 名前“国际纵队”的医生加入当时的“国际援华医疗队”。医疗队中另外 10 位欧洲医生中大多数来自于东欧国家。除此之外，还有从美国、印度等国家来的 8 位医护人员。

Były dyrektor archiwum prowincji Guizhou Chen Zeyuan przedstawił dziennikarzom informacje o Międzynarodowym Korpusie Medycznym. Liczył on w sumie 34 zagranicznych lekarzy. Po wybuchu w 1937 r. wojny przeciwko okupacji japońskiej, w 1939 roku brytyjskie Międzynarodowe Towarzystwo Pomocy Farmaceutycznej dla Chin wybrało spośród osób przetrzymywanych we francuskim obozie w Gurs 16 lekarzy i wysłało ich do Chin. Poza nimi w Międzynarodowym Korpusie Medycznym znalazło się 10 innych lekarzy z Europy, głównie Europy Wschodniej oraz 8 osób personelu medycznego ze Stanów Zjednoczonych, Indii i innych krajów.

1945 年，救护总队部工作人员合影于贵阳图云关。

总队部工作人员 1945 年在贵阳图云关合影
Grupa pracowników w Tuyunguanie w 1945 roku

外籍援华医生在贵阳图云关的合影
Zagraniczni lekarze w Tuyunguanie

图云关新貌

Dzisiejszy Tuyunguan

图云关，这个曾经的中国红十字会救护总队所在地，因其宜人的气候，现已成为贵阳市民健身休闲的理想场所。在70多年前硝烟蔽日的抗日战场上，图云关一度成为后方的医疗救护中心，曾经有三千多名医疗人员昼夜穿梭在炮火间歇中，而其中由金发碧眼的欧洲人组成的国际援华医疗队显得尤为瞩目。这段历史不仅使中国人记住了这些外国医生的名字，更时刻提醒人们要以史为鉴，珍惜和平！

Tunyunguan był centrum medycznym Chińskiego Czerwonego Krzyża. Z powodu łagodnego klimatu park stał się dziś miejscem wypoczynku i rekreacji dla mieszkańców Guiyangu.

70 lat temu w czasie wojny z japońskim najeźdźcą pracowało tu 3000 osób personelu medycznego, w tym duża grupa lekarzy i pielęgniarek z innych krajów tworzących Międzynarodowy Korpus Medyczny, na którym skupia się nasza uwaga. Ta historia pozwoliła Chinom zapamiętać imiona zagranicznych lekarzy.

曾经的关隘如今俨然是市民们健身热潮的大本营
Dzisiejszy Tuyunguan to miejsce wypoczynku

庄严而肃穆的国际援华医疗队纪念碑，
建于1985年抗战胜利四十周年

Pomnik Międzynarodowego Korpusu Medycznego, który powstał w 1985 r. z okazji 40 rocznicy zwycięstwa w wojnie z japońskim najeźdźcą

父亲记忆中的“洋大夫”

“如果有三四千人，就有三四千个家庭，就有三四千个感人的故事。”——杨永楦

杨永楦今年65岁。1945年，她的父亲杨锡寿作为战地医生参加中国红十字会救护总队。在贵阳的图云关，他与来自波兰、德国、奥地利、罗马尼亚、保加利亚、捷克、匈牙利等国的国际援华医疗队一道，为在抗战中受伤的士兵与当地民众治病救伤，用生命和信念谱写了一曲曲人道主义赞歌。

七十六年前，一支庞大的队伍来到图云关，他们驻扎在这里以后，漫山遍野都是临时搭建的茅草屋，队伍中有三千多名医生，其中有华侨，有全国各大著名医院的医生以及千里迢迢从欧洲来到中国的外籍医生。”

杨永楦的父亲杨锡寿毕业于江西的中正医学院，来到图云关以后，时年29岁的他为了能成为一名战地医生，被要求在国外主治大夫面前证明自己的医学水平，考题就是分析一个截瘫病人案例。

杨锡寿被安排住进茅草屋，四面通风，没有火烤，一个床，没有桌子，只有一个小木箱。他就以床为桌子，小木箱为凳子，在床上写下了他的病例分析。三天以后，他来到病人床前，当着各国专家的面，完全用英文讲述了他的病例分析。讲述完后，外国医生只说了一句‘相当完美’，之后他就被留在了图云关。”

杨永楦说，据父亲回忆，在图云关除了国际援华医疗队和中国医生外，还有不少中医专家，他们使用排汗、按摩、冷敷、针灸等传统中医疗法治病疗伤。对于借助医疗设备、化验结果确诊，并通过药物或手术治疗的外国医生来说，中医特有的治疗方法闻所未闻，十分神奇。

1945年，随着抗战胜利的临近，红十字会救护总队以及国际援华医疗队的工作相对轻松了些，尽管伤员不断，但是生活与工作条件已大为好转，下班后的中外医生有了自己的休息娱乐时间，杨永楦表示：“业余时间，他们还会一起唱歌，所以我爸爸会很多的英文歌曲，一起唱歌，一起搞烛光晚会，下山去吃贵阳

小吃，虽然很辣，但是他们都觉得很好吃。此外，他们还互相地送礼品。我小时候穿的毛衣就是外国医生送给我妈妈的蜜蜂牌长筒袜，然后（妈妈）就把它拆掉，打成毛衣。”

除了救死扶伤，国际援华医疗队和红十字医疗救护总队的另一项重要任务是对医务人员的培训。在图云关，当时设立了战时卫生人员训练所和训练示范病房，先后培训了三千多名中国的医务人员，积蓄了大量优秀的医疗卫生人才。对此，曾对国际援华医疗队有过深入研究的原贵阳市档案馆馆长陈泽渊介绍说：“国际援华医疗队的国际友人对中国医学界的贡献是非常巨大的。救护总队中当时当到中队长以上职务的人，解放后在中国各个地方的医学院都是顶尖的医生，不是院长，就是外科或是内科主任，要么就是国内医科大学，甚至是组建医科大学的医生。”

在陈泽渊所介绍这些杰出的医生中，就包括杨永楦的父亲。杨锡寿后来做了第一人民医院的门诊部主任。1956年，又让他去组建贵阳市第四人民医院。

1995年，忙碌一生的杨锡寿去世了。跨入耳顺之年的杨永楦希望，在中国人民抗日战争暨世界反法西斯战争胜利70周年来临之际，图云关的那些轶事，包括国际援华医疗队的历史能够得以传承，被更多的人所知晓。杨永楦说：“如果有三四千人，就有三四千个家庭，就有三四千个感人的故事，就有来自全世界各地感人的故事。所以图云关故事的意义不只是为了贵州，还在于它在全世界，在全部医生的心目中。”（文/高翔，瞿鹏杰）

Zagraniczni lekarze w pamięci Yang Xishou

Yang Yongxuan ma 65 lat. W roku 1945 jej ojciec Yang Xishou jako lekarz pracował w siedzibie głównej Chińskiego Czerwonego Krzyża razem z Międzynarodowym Korpusem Medycznym składającym się z lekarzy z Polski, Niemiec, Austrii, Rumunii, Bułgarii, Czech i Węgier. Leczyli oni rannych żołnierzy i lokalnych mieszkańców podczas wojny - 76 lat temu w Tuyunguan przebywało ponad 3000 lekarzy z całego kraju i Europy.

Yang Xishou ukończył studia na Akademii Medycznej Zhongzheng w prowincji Jiangxi.

W Tuyunguan 29-letni Yang został lekarzem wojennym, a swoje umiejętności medyczne prezentował przed lekarzami zagranicznymi. Jego „egzaminem” była analiza przypadku pacjenta dotkniętego paraplegią. Używając łóżka jako stołu i małego drewnianego pudełka jako stołka pisał analizę tego przypadku w języku angielskim. Zagraniczni lekarze ocenili wysoko jego pracę.

Ze wspomnień Yanga Xishou wynika, że poza Międzynarodowym Korpusem i chińskimi lekarzami pracowali tam także inni chińscy medycy używający tradycyjnych sposobów leczenia, tj. masaż czy

akupunktura. Dla lekarzy zagranicznych, którzy leczyli pacjentów lekami było to niespotykane i zaskakujące doświadczenie.

„W 1945 roku, tuż przed zwycięstwem w wojnie przeciwko japońskim najeźdźcom warunki życia i pracy lekarzy poprawiły się. W wolnym czasie lekarze chińscy i zagraniczni razem grali i śpiewali oraz organizowali przyjęcia przy świecach i jedli przekąski z Guiyangu. Dawali też sobie prezenty. Jeden zagraniczny lekarz dał mojej mamie pończochy, które później zamieniła na sweter dla mnie”, wspomina Yang Yongxuan.

Poza leczeniem rannych inną ważną misją Chińskiego Czerwonego Krzyża i Międzynarodowego Korpusu Medycznego było szkolenie pracowników medycznych. W Tuyunguan wyszkolili ponad 3 tysiące osób. Były dyrektor archiwum prowincji Guizhou mówił, że lekarze Międzynarodowego Korpusu Medycznego wnieśli duży wkład w rozwój chińskiej medycyny, a wielu wybitnych lekarzy chińskich, w tym ojciec Yang Yongxuan uczyło się od nich. Yang Xishou został później dyrektorem ambulatorium Szpitala Ludowego, a po roku 1956 budował Szpital Czwarty Ludowy w Guiyangu.

W 1995 roku Yang Xishou zmarł. Chciał, by więcej osób wiedziało o historii z Tuyunguanu ważnej nie tylko dla prowincji Guizhou, ale także dla ludzi na całym świecie i wszystkich lekarzy. Jego córka Yang Yongxuan przypomina o niej do dziś. (tekst: Gao Xiang, Qu Pengjie, tł.: Kong Shiping)

1945 年，救护总队部工作人员合影于贵阳团云关。

生命

用

书写四海一家

——记德国医生白乐夫

76年前，正值中国抗战最艰难的时期，一批被称为国际援华医疗队的30余名外国医生陆续来到中国。为了抗日战争暨世界反法西斯战争的胜利，在长达6年多的时间里，他们与中国人民同甘共苦，用青春，甚至生命书写着四海一家理想。

岁月荏苒，当年的国际援华医疗队的医生们已相继离我们而去。为了记载历史，缅怀先辈，我们辗转找到了历史当事人的后人，在他们以及残存的史料、专家学者之间，努力回溯那段曾经燃烧着理想与挚爱的激情岁月。

国际援华医疗队的医生大多来自捷克、匈牙利、奥地利、罗马尼亚、波兰、保加利亚等国，这其中就包括来自德国的白乐夫，他是国际援华医疗队中第一个来到中国，也是最后一个离开中国的外国医生。如今，白乐夫早已离开人世，关于他的故事，我们只能从曾经熟识他的人们口中略知一二，比如美籍华人邹宁远和倪慧如夫妇，他们深入研究过这段历史，并与白乐夫相识、相知。

白乐夫原名罗尔夫·贝克尔，1906年12月12日出生于德国埃伯斯瓦尔德，白乐夫是他在华期间为自己取的名字。少年时代的白乐夫目睹了许多情同手足的犹太小朋友在德国受到的各种歧视和不公正待遇，深为反感。长大后，白乐夫到汉堡等地学医，中国抗日战争爆发后，1939年5月20日，白乐夫从英国利物浦出发，历时近两个月的时间，几番辗转后抵达中国红十字会救护总队所在地——贵阳图云关。

正如白乐夫的同事，同在国际援华医疗队的奥地利大夫富华德在其回忆录《起来》中描述，白乐夫去中国“不是为了把口袋装满一个正在战争中流

血的民族所支付的金钱，而是希望在这战争困难的时刻，以医生能做的方式援助中国人民。”

关于在中国当时的生活条件，富华德在书中写道：“床是双层粗木头做的一个框架，没有铺的和盖的东西。我们的脊梁骨感觉到硬邦邦的木板棱……窗户是用纸糊着的，一张粗木头做的短条凳可以两个人坐，这就是全部舒适的配备了。”

对于国际援华医疗队来说，工作地点并不局限于图云关，而是哪里有战火，哪里有需要，他们就到哪里设立流动医疗站。八年时间里，白乐夫去过中国多个省市，包括贵州、湖南、湖北、河南、江西和云南等地。

在江西修水县，痢疾和流行性感泛滥，医院伤兵有两百余人，95%的士兵患有疥疮。白乐夫每天都要做五六台手术，可是当地十分缺乏盘林西林、奎宁等治病救人的抗生素。困难与忙碌激发了白乐夫的斗志，他在回忆录中写道：“我作为医生，感到满足的最美好的经历是：我坐在奄奄一息的垂危病人床旁的一张小椅子上，能够对病人进行输液抢救。当液体还在慢慢地进入静脉的时候，我看到病人苍白的脸又开始变样、变红和复苏起来。”

倪慧如介绍说，在图云关最让白乐夫头疼的是士兵身上的虱子。如不及时消灭跳蚤虱子，就容易在军中传染斑疹伤寒。为了灭虱，白乐夫就地取材，自己创造消毒工具。

抗战胜利后，医疗队的外籍医生们纷纷开始回国，但白乐夫却选择了留守，并担任“联合国善后救济总署华北分署卫生组主任”，负责将粮食与药品运送到解放区。1946年在山东烟台，白乐夫发现了传染性疾病——“黑热病”，他立即建起一个小医院，设立化验室，对病人进行

胸骨和肝脾穿刺检查，查明原因后，为病人注射从美国运来的特效药，使得流行于整个地区的“黑热病”逐渐消失了。

1947年，白乐夫返回德国，继续从事医学研究工作。从白乐夫的女儿卡特琳·贝克尔那里我们得知，白乐夫始终对中国感情至深，在他的家中随处可见来自中国的陶瓷、字画和书籍，在中国拍摄的照片也被整齐地保留着。卡特琳·贝克尔介绍说：“我父亲经常会回忆起在中国的日子。对他来说，那是他一生中一段非常重要的时期。他这一生，只要想起中国人民的抗日战争，都会很激动。能在这场战争中做出自己的贡献，他一直觉得很高兴。”

邹宁远认为，在中国最需要帮助的时候，这些外国医生不顾自身安危，不计得失，面对挫折、困难不仅没有丝毫抱怨，而且还迎难而上，这点应被后人铭记。

为了能将国际援华医疗队的故事广为传播，使国际援华医疗队的历史永久地铭刻在中国人心中，由邹宁远、倪慧如夫妇所著的《当世界年轻的时候》一书专门记录了白乐夫，以及同他一起工作的国际援华医生们的故事。对此，邹宁远表示：“除了要讲这些人的故事以外，也希望以后看到这些历史事件的人，能够重新思考自己对于人生的目的是什么。因为像这些人，这些志愿军，都是很有能力的，有各方面的才能。这些人去做这些事情，绝对不是说不因为没事干，或是一不小心，他们是经过自己脑袋好好地想过的事情，过了五六十年后他们也记得清清楚楚。”

倪慧如说，自古以来，人们就在追求实现四海一家的理想，如果人人之间都像一家人一样，于危难中互助，于困苦中支持，世界将变得更加美好。（文 / 胡浩）

Marzenie lekarza Rolfa Beckera: różne narody, jeden świat

76 lat temu kiedy Chińczycy walczyli z japońskimi najeźdźcami ponad 30 zagranicznych lekarzy z tzw. Międzynarodowego Korpusu Medycznego przyjechało do Chin. Przez 6 lat razem z Chinczykami pracowali i walczyli aż do zwycięstwa,

po to by realizować marzenie „Jednego świata”.

Czas szybko mija, lekarze z Korpusu już zmarli. Aby pamiętać o ich historii i uczcić bohaterów przypominamy ich pasje i ideały.

Większość lekarzy Międzynarodowego Korpusu

Medycznego pochodziła z Czech, Węgier, Austrii, Rumunii, Polski i Bułgarii. Rolf Becker z Niemiec, był pierwszym lekarzem, który przybył do Chin i ostatnim, który z nich wyjechał. Na szczęście możemy dziś poznać jego historię oraz jego znajomych, np. małżonków Zou Ningyuan i Ni Huiru, którzy spotkali Beckera.

Rolf Becker urodził się w niemieckim mieście Eberswalde 12 grudnia 1906 roku. Podczas pobytu w Chinach nadał sobie chińskie imię Bai Lefu. Kiedy Rolf był młody, jego dobrzy żydowscy przyjaciele byli w Niemczech dyskryminowani. Beckera oburzały te zjawiska. Później studiował medycynę w Hamburgu. Po wybuchu wojny chińsko-japońskiej 20 maja 1939 roku wyjechał z Liverpoolu, gdzie przebywał i dwa miesiące później przybył do siedziby głównej Chińskiego Czerwonego Krzyża – Tuyunguan w mieście Guiyang.

Jak napisał w swoim pamiętniku jego kolega, austriacki lekarz Walter Freudmann, Becker przyjechał do Chin nie dla pieniędzy, ale po to, by pomóc Chińczykom, którzy walczyli z japońskimi najeźdźcami. Według wspomnień Freudmanna Korpus miał ciężkie warunki bytowe, wszyscy mieszkali w małym domku, łóżka wykonane były z drewna, nie było pościeli. Lekarze pracowali nie tylko w Tuyunguan, ale również tam gdzie byli ranni żołnierze. Podczas 8 lat pracy Becker był w wielu prowincjach Chin, m.in. Guizhou, Hunan, Hubei, Henan, Jiangxi czy Yunan.

W lokalnym szpitalu w powiecie Xiushui w prowincji Jiangxi przebywało ponad 200 rannych żołnierzy, 95% z nich miało świerzb, czerwone i grypę. Podczas pobytu w Xiushui Becker codziennie wykonywał 5 do 6 operacji, choć warunki medyczne były bardzo złe - brakowało penicyliny, chininy i innych antybiotyków. W swoim pamiętniku napisał: „Byłem bardzo zadowolony, że mój pacjent stopniowo zdrowiał po operacji”. Ni Huiru mówiła, że największym

problemem Beckera były wszy na żołnierzach, które przenoszą wirusy. Aby ich się pozbyć Becker sam robił narzędzia do sterylizacji wykorzystując do tego lokalne materiały.

Po zakończeniu wojny zagraniczni lekarze Korpusu wrócili do ojczyzny, ale Becker zdecydował się pozostać w Chinach jako dyrektor zespołu medycznego generalnego zarządu pomocniczego ONZ w północnej części Chin, gdzie odpowiedzialny był za organizowanie dostaw żywności i lekarstw. W 1946 roku w mieście Yantai w prowincji Shandong odkrył chorobę zakaźną - leiszmaniozę. Wkrótce zbudował tam mały szpital i założył laboratorium. Po kilku badaniach zidentyfikował przyczyny choroby i leczył pacjentów lekarstwami z USA.

W 1947 roku wrócił do Niemiec, gdzie kontynuował studia medyczne. Ze wspomnień jego córki Katrin Becker wynika, że jej ojciec bardzo cenił swoje przeżycia w Chinach i długo przechowywał porcelanę, malarstwo, książki i zdjęcia z Chin w swoim domu. Katrin powiedziała, że jej ojciec zawsze wspominał swoje historie, miały one dla niego duże znaczenie. Był bardzo dumny z tego, że pomagał Chińczykom podczas wojny. Zou Ningyuan stwierdziła, że kiedy Chiny przeżywały ciężkie czasy, cudzoziemscy lekarzy przybyli do Chin i pomagali Chińczykom nigdy nie narzekając na trudne warunki materialne. Dlatego musimy pamiętać o ich oddaniu i poświęceniu.

Aby upamiętnić oddanie Międzynarodowego Korpusu Medycznego, a także by więcej osób mogło poznać jego historię, małżonkowie Zou Ningyuan i Ni Huiru napisali książkę „Kiedy świat był młody”, w której opowiedzieli o historii lekarza Rolfa Beckera i jego kolegów. Zou Ningyuan napisał, że ludzie powinni myśleć o celu swojego życia, realizując marzenie „Jednego świata”. Bo jeżeli wszyscy pomogą sobie wzajemnie, świat będzie piękniejszy. (tekst: Hu Hao, tł.: Kong Shiping)

他们都是
白求恩式的国际共产主义战士
——记抗战时期来自欧洲的援华医生

上世纪 30 年代来华支援我们抗战的加拿大外科大夫白求恩的事迹在中国家喻户晓。他从西班牙抗击法西斯战场来到中国延安，在医治伤员的手术过程中不幸染病牺牲。毛泽东主席 1939 年在《纪念白求恩》一文中，赞扬他“毫无私己的动机，把中国人民的解放事业当作他自己的事业的国际主义精神和共产主义精神”，赞扬他“对工作的极端的负责任，对同志对人民的极端的热忱”。号召“每个中国共产党员都要学习白求恩的这种毫无自私自利之心的精神。”

当时与白求恩医生先后从西班牙来到中国的还有一支来自波兰、捷克、德国、奥地利、罗马尼亚、匈牙利、保加利亚和苏联等欧洲 8 个国家 21 名医生组成的国际援华医疗队。在贵阳森林公园里的国际援华医疗队纪念碑用中、英文篆刻着这批人员的名字，他们是：

DR. S. Flato 斯·傅拉都 - 波兰
 Dr. W. Taubenfugel 维·陶本弗利盖尔，中文名陶维德 - 波兰
 DR. F. Kriegel 弗·克里格尔，中文名柯理格 - 波兰
 DR. W. Jungerman 沃·云格尔曼，中文名戎格曼 - 波兰
 DR. L. Kamienecki 列·卡梅涅茨基，中文名甘理安 - 波兰
 MRS. M. Kamienecki 玛·卡梅涅茨基夫人，中文名甘曼妮 - 波兰
 DR. J. Kransdorf 雅·克兰兹多尔夫，后改名柯列然 - 罗马尼亚
 MRS. Kransdorf 克兰兹多尔夫夫人，中文名柯芝兰 - 罗马尼亚
 MRS. E. Markus 艾·玛库斯小姐 - 德国
 DR. G. Schon 捷·舍恩，中文名沈恩 - 匈牙利
 DR. J. Kanetti 杨·卡内蒂，中文名甘杨道 - 保加利亚
 DR. H. Baer 赫·贝尔 - 德国
 DR. D. Iancu 达·扬库，或杨固 - 罗马尼亚
 DR. W. Freudmann 沃·弗雷德曼，中文名富华德 - 奥地利
 DR. A. Volokine 亚·沃罗金，中文名何乐经 - 苏
 DR. C. Coutelle 卡·考泰勒，中文名顾泰尔 - 德国
 DR. H. Kent 亨·肯特，或肯德 - 奥地利

DR. R. Becker 罗·贝克尔，中文名白乐夫 - 德国
 DR. F. Kisch 弗·基什 - 捷克斯洛伐克
 DR. F. Jensen 弗·严森，中文名严斐德 - 奥地利
 DR. Wantoch 王道 - 奥地利

贵阳森林公园里还有英国女医生高田宜（Guy Courtney）之墓。

据罗马尼亚 2008 年出版的《达维德·扬库：1937-1945 在中国 - 西班牙前线 9 年的日子》一书介绍，这些医生同其他国际纵队志愿者一起从西班牙撤出后被关进法国戈尔斯和圣希普里安集中营。1939 年春他们响应英国和挪威援华医疗委员会号召，参加国际援华医疗队，经共产国际同意后，分四批来到中国。其中有两批医生携带着从欧洲募捐到的药品和医疗器材，于 1939 年 8 月，分别从英国的利物浦和法国的马赛港登上同一艘名叫“安尼亚斯”的客货轮。轮船在海上航行了六个星期，穿越了地中海、红海、印度洋和太平洋，经过新加坡于 9 月 13 日抵达香港，受到当地媒体的热情欢迎。在他们离开香港去大陆前，保卫中国同盟主席宋庆龄女士于 1939 年 9 月 28 日在她住所设宴为这些“西班牙医生”饯行。宋向他们表示欢迎，感谢他们来华支援中国人民抗战，并为他们介绍了抗战形势。宴会结束时，参加者用自己的母语合唱了《国际歌》。由于当时去广州的通道都被日军占领，他们不得不走海路绕道越南海防，再走陆路经广西柳州、南宁，于 1939 年 10 月 16 日到达贵阳图云关中国红十字会救护总队报到。由于女性志愿者在法国被关在女子集中营，奥地利医生肯特和德国医生顾泰尔在伦敦等待他们的夫人，然后一起于 1940 年抵达中国。

这些医生到中国后都想去共产党领导的八路军、新四军中工作，但由于蒋介石国民党的重重阻扰，他们的愿望

未能实现。1940年夏，“西班牙医生”选派傅拉都、扬库和沈恩等代表到重庆会见中共代表周恩来，要求到共产党领导的军队服务，但周恩来耐心地向他们解释国共合作的复杂形势和暂时去不了的原因，说“无论在哪里工作，他们都是为中国人民抗战服务，是对中国人民的宝贵支持。”这样他们才安心地留了下来，被分配到四川、湖南、湖北、江西、广西、云南、贵州等中西部和南部战线的国民军队中工作。他们每一个医生被任命为红十字队队长，下面配备一名不太熟练的专职医生，到部队后负责建起一个带有手术室的简陋医院，在极具艰苦的环境下，有时甚至冒着生命危险，为当地军民救治伤病。

波兰医生傅拉都是这支国际医疗队的负责人，他医术高明，曾为董必武、邓颖超和中共重庆办事处的许多同志都看过病。

美国记者史沫特莱曾在图云关接触过这些医生。后来她在《中国赞歌》一书中写道：“这些人同我在中国所遇到的其他外国人不同，反法西斯的信念把他们联系在了一起。他们同中国人穿得一样，吃得一样，生活一样”。“他们的任务是医治伤病员，防治传染病，培训当地医护人员。他们同中国医护人员获取相同的军饷，住茅草房或竹子搭建的土房，吃同样的饭，穿同样的布衣制服。”

他们为了中国人民的抗战献出了自己的青春年华，其中一些人在医治伤病员时染病甚至牺牲了生命。

1942年日本侵占印度支那各国后，在中国红十字会的安排下，傅拉都、扬库、富华德、贝尔、顾泰尔、柯理格、陶维德、何乐经等几位医生参加中国远征军，于1942年底随同中国部队，乘坐一架美国运输机飞越喜马拉雅山，抵达印度北部接受培训，然后到缅甸丛林参加抗战。1945年日本投降后，他们各自回到自己的祖国。

在抗战胜利后大多数援华医生都回到自己的祖国。德国的白乐夫、波兰的甘理安和罗马尼亚的柯列然等几位医生转到联合国善后救济总署（联总）工作，为中国共产党领导的解放区运送和分配国际救援物资而忙碌，直到1947年联总结束在华救济工作，他们才回国。

奥地利肯特、德国顾泰尔和波兰甘理安三位医生

都是同夫人一起到中国来的。有几个医生在工作期间同中国护士相识、相知、相爱，最终结成伉俪。保加利亚的甘扬道在图云关同中国医护人员张荪芬结婚，第二年大儿子出生，取名“保中”，1945年回国不久，又生了第二个儿子，取名“保华”。保中和保华，见证了他俩“保卫中华”的战斗情谊，让子子孙孙永远不会忘记他们的父母在中国的这段光辉的历程。罗马尼亚医生柯列然在失去心爱的夫人柯芝兰后，继续留在中国。他在联总河南开封分署郑州办事处工作期间，同27岁的中国护士赵婧璞相爱结婚。甘扬道和柯列然被誉为与中国有着“同志、朋友和亲属三重关系”的白求恩式的国际共产主义战士。

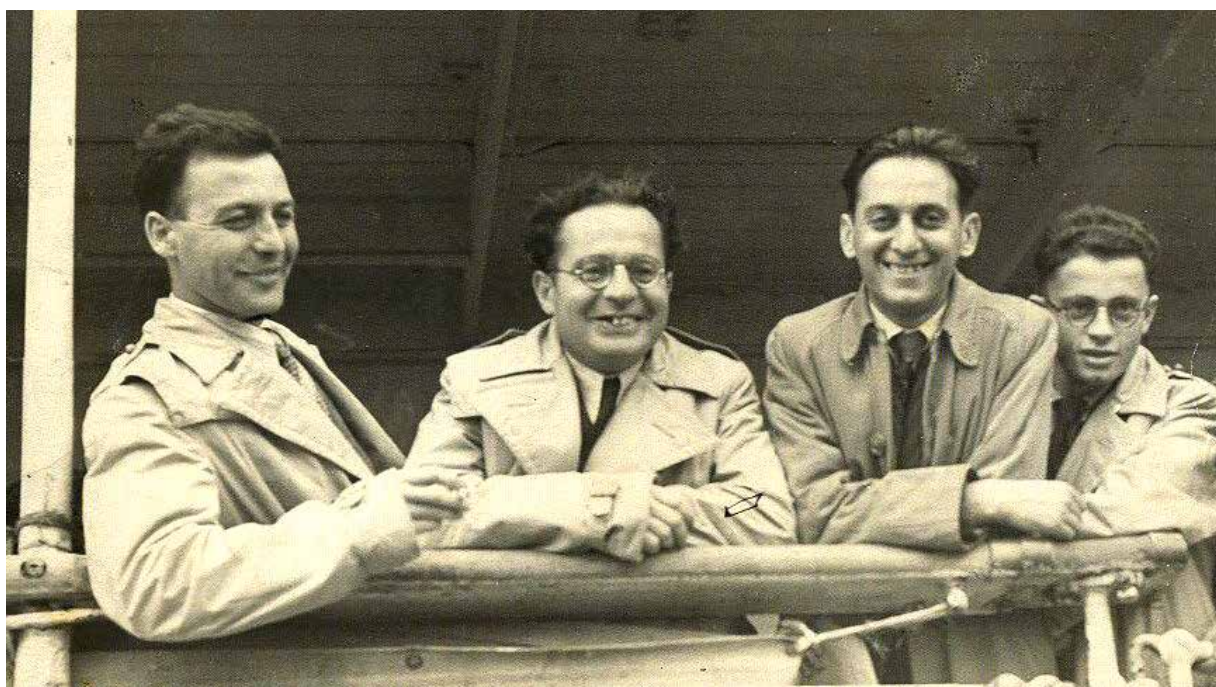
回国后，这些医生通过写书和演讲介绍在中国的工作和见闻，继续为加强本国人民和中国人民之间的相互了解和友谊而奔走。

傅拉都战后回到波兰后，在政府部门工作，70年代被波兰政府派到驻华使馆任一秘。柯理格回国后任捷克卫生部长，当过古巴领导人卡斯特罗的私人医生。

罗马尼亚医生柯列然携中国夫人柯婧璞结束在联总工作后于1948年回国。柯在本国卫生部门任职。中罗建交后，夫人柯婧璞到新建立的中国驻罗马尼亚大使馆帮助工作，后到罗马尼亚外文出版社，同中国排字工一起参加出版中文版《罗马尼亚》画报，为两国友谊续写新篇章。1975年柯列然去世，他的骨灰被夫人带回他的第二故乡——中国，2008年安葬在上海宋庆龄陵园。

为了纪念他们，中共贵阳市委和贵阳市人民政府于1985年9月，为纪念反法西斯胜利40周年，在贵阳市森林公园里竖立了一座国际援华医疗队纪念碑。正面是中英文对照的碑文：“为支援中国抗战，英国伦敦医疗援华会组成医疗队，于1939年来到贵阳，为中国人民抗击日本侵略者作出贡献。兹刻碑以志不忘。”纪念碑左右两侧分别为中英文对照的国际医疗队医务工作者名单。

这些医生都已先后作故，但他们为世界反法西斯战争胜利，为中国人民的解放事业所作出的丰功伟绩，将永远载入世界反法西斯和中国人民抗日战争的光辉史册，他们将像白求恩医生一样永远活在中国人民的心中。（文/骆东泉）

Lekarze europejscy na pomoc Chinom w czasie wojny z najeźdźcą japońskim

W latach 30. ubiegłego wieku do Chin przybył Międzynarodowy Korpus Medyczny, w którego skład weszło 21 lekarzy z Polski, Czech, Niemiec, Austrii, Rumunii, Węgier, Bułgarii i ZSRR. Na pomniku w parku leśnym w mieście Guiyang wyrzeźbione są ich nazwiska i imiona w języku chińskim i angielskim: Dr S. Flato, Dr W. Taubenfugel, Dr F. Kriegel, Dr W. Jungerman, Dr L. Kamienecki i Mrs M. Kamieniecka z Polski, Dr J. Kransdorf i Mrs Kransdorf, Dr D. Iancu z Rumunii, Mrs E. Markus, Dr H. Baer, Dr C. Coutelle, Dr R. Becker z Niemiec, Dr G. Schon z Węgier, Dr J. Kanetti z Bułgarii, Dr W. Freudmann, Dr H. Kent, Dr F. Jensen, Dr Wantoch z Austrii, Dr A. Volokine z ZSRR i Dr F. Kisch z Czechosłowacji.

W tym samym parku jest też grób lekarki z Wielkiej Brytanii Guy Courtney.

W książce wydanej w Rumunii w 2008 roku „Dni na froncie w Chinach i Hiszpanii w latach 1937-1945” D. Iancun napisał, że lekarze wraz z ochotnikami z innych brygad międzynarodowych wycofali się z Hiszpanii i zostali zamknięci w obozach Gurs i Saint Cyprien we

Francji. Na wezwanie Komitetów Medycznych Wielkiej Brytanii i Norwegii w 1939 roku lekarze wzięli udział w Międzynarodowym Korpusie Medycznym w Chinach. Za zgodą Międzynarodówki Komunistycznej przybyli tam w czterech grupach.

Grupy wraz z lekarstwami i sprzętem medycznym z Europy wyruszyły z portów w Liverpoolu i Marsylii w sierpniu 1939 roku i przez Morze Śródziemne, Czerwone, Ocean Indyjski, Ocean Spokojny i Singapur 13 września przybyły do Hongkongu, gdzie lekarze zostali gorąco powitani przez lokalne media. Przed wyjazdem z Hongkongu do Chin Wewnętrznych 28 września 1939 roku przewodnicząca Związku Obrony Chin Song Qingling wydała w swojej rezydencji przyjęcie pożegnalne na ich cześć. Pani Song podziękowała im za przybycie i pomoc narodowi chińskiemu w walce z japońskim najeźdźcą, a po zakończeniu przyjęcia jego uczestnicy zaśpiewali, każdy swoim ojczystym języku „Międzynarodówkę”.

Niestety, z powodu wojny droga prowadząca do Kantonu była zamknięta, dlatego lekarze popłynęli statkiem najpierw

do portu Haiphong w Wietnamie, następnie drogą lądową przenieśli się przez Liuzhou i Nanning w Guangxi, by 16 października 1939 roku przybyć do Tuyunguan Guiyang do Głównej Brygady Ratowniczej Chińskiego Czerwonego Krzyża.

Lekarze chcieli pracować w wojsku kierowanym przez Komunistyczną Partię Chin jednak finalnie trafili pod skrzydła Kuomintangu. W lecie 1940 roku „lekarze z Hiszpanii” wybrali S. Flato, D. Iancu i G. Schona na swoich przedstawicieli i to oni spotkali się z przedstawicielem KPCh Chou Enlajem w mieście Chongqing. Chou powiedział im, że „niezależnie od tego dla kogo będą pracowali, będą służyli narodowi chińskiemu w wojnie przeciw agresji japońskiej i udzielali mu wsparcia”.

W ten sposób lekarze trafili do wojsk Kuomintangu w Syczuanie, Hunan, Hubei, Jiangxi, Guangxi, Yunan i Guizhou. Każdy z nich został mianowany kierownikiem Oddziału Czerwonego Krzyża, gdzie pracował jeden niewykwalifikowany medyk. Polak S. Flato, kierownik Międzynarodowego Korpusu Medycznego, który posiadał wysokie kwalifikacje medyczne leczył m. in. Donga Biwu, Denga Yingchao i innych pracowników przedstawicielstwa KPCh w Chongqing.

Dziennikarka amerykańska Agnes Smedley miała kontakt z lekarzami. W swej książce „Battle Hymn of China” napisała: „Lekarze ci nie byli tacy sami jak inni cudzoziemcy, których widziałam w Chinach. Wiara i walka przeciw faszyzmowi ściśle połączyła ich z Chińczykami. Ubierali się, jedli i żyli tak samo jak oni mając za zadanie leczenie rannych i chorych żołnierzy, zapobieganie i leczenie chorób zakaźnych czy szkolenie lokalnego personelu medycznego. Żyli tak samo jak chiński personel medyczny w wojsku, mieszkali w chatkach, mieli to samo jedzenie i ubranie jak ich chińscy koledzy”. Można zatem powiedzieć, że poświęcili swą młodość w walce z agresją japońską, zarażali się różnymi chorobami lecząc rannych lub chorych żołnierzy, a nawet poświęcali własne życie.

Po zajęciu krajów indochińskich przez Japonię w 1942 roku na polecenie Chińskiego Czerwonego Krzyża kilku lekarzy: S. Flato, D. Iancu, W. Freudmann, H. Baer, C. Coutelle, F. Kriegel, W. Taubenfelg i A. Volokine wzięło udział w Chińskim Korpusie Ekspedycyjnym, a pod koniec 1942 roku przelecieli amerykańskim samolotem wraz z

chińskim wojskiem przez Himalaje do północnej części Indii na szkolenie. Następnie uczestniczyli w walce z armią japońską w dżungli w Birmie. Po poddaniu się Japonii w 1945 roku wrócili do swoich ojczyzn.

Pozostali w Chinach lekarze zagraniczni także wrócili do swoich krajów po zakończeniu wojny. R. Becker z Niemiec, L. Kamieniecki z Polski, J. Kransdorf z Rumunii i inni lekarze trafili do pracy w ONZ-towskim urzędzie do spraw pomocy i resocjalizacji dostarczając pomoc międzynarodową chińskim regionom, a po roku 1947, kiedy urząd zakończył pracę w Chinach, wrócili do swoich krajów.

Po powrocie lekarze przedstawiali to co robili i widzieli w Chinach w książkach lub wystąpieniach publicznych oraz kontynuowali działania na rzecz zacieśnienia wzajemnego porozumienia i przyjaźni między narodem swojego kraju i narodem chińskim. S. Flato pracował dla polskiego rządu, a w latach 70. został wydelegowany w misji pierwszego sekretarza ambasady Polski w Chinach. F. Kriegel został mianowany ministrem zdrowia.

Komitety KPCh i rząd ludowy miasta Guiyang postawiły we wrześniu 1985 roku w parku leśnym w mieście Guiyang pomnik ku czci pamięci Międzynarodowego Korpusu Medycznego z okazji 40 rocznicy zwycięstwa z faszyzmem. Wyrzeźbiono na nim napisy w języku chińskim i angielskim: „Pomnik ku czci pamięci Ekipy Medycznej zorganizowanej przez Towarzystwo Pomocy Medycznej w Londynie dla chińskiego społeczeństwa, która przybyła do Guiyang w roku 1939 i wniosła wkład w walkę narodu chińskiego przeciw agresji japońskiej. Ich nazwiska i imiona pozostaną na zawsze w naszej pamięci”.

Lekarze już dawno zmarli jednak wkład, który włożyli w zwycięstwo został wpisany do historycznej książki. Ich imiona i nazwiska pozostaną na zawsze w pamięci narodu chińskiego. (tekst: Luo Dongquan, tł.: Kong Shiping)

罗马尼亚的白求恩

国际共产主义战士

达维德·扬库的抗战故事

罗马尼亚 Titruviu 出版社于 2008 年出版了由罗马尼亚的白求恩式医生达维德·扬库（David Iancu）的女儿塔妮娅整理而成的《达维德·扬库：1937-1945 在中国-西班牙前线 9 年的日子》一书。这本书以日记形式，详细记录了二战时期一批国际纵队的医生奔赴西班牙和中国反法西斯战争战场，冒着生命危险，救死扶伤的真实故事。

达维德·扬库于 1910 年 4 月 15 日生于罗马尼亚东北部文化名城雅西。1929 年扬库中学毕业考进雅西医学院。他大学时期就加入左派学生组织，随后加入共青团，参加工人运动，关心和了解欧洲局势。1936 年大学毕业取得外科博士学位，在家乡开设了一家私人诊所。

扬库同第一次世界大战前出生的欧洲许多年轻人一样，不满意当时的社会制度，梦想寻找理想的社会制度。上世纪三十年代后期，法西斯处于上升势头，危及到整个欧洲。西班牙佛朗哥军政府背叛西班牙共和制，引发内战。欧美各国数以万计的热血青年，踊跃参加国际纵队，前往西班牙声援革命共和军。扬库医生同其他 400 多名罗马尼亚志愿者一起也参加了国际纵队，投身到支援西班牙人民的斗争中。

1938 年秋，西班牙共和政府失利，国际纵队决定撤离西班牙。日本侵略军在中国南京血腥大屠杀的消息震惊了整个世界。1939 年 6 月，国际纵队志愿者得知中国红十字会代表到访集中营，了解到处于抗战中的中国军队缺医少药，急需国际支援后，他们强烈希望到中国抗日前线去。扬库等响应英国援华医疗委员会号召，参加国际援华医疗队。扬库同保加利亚医生甘杨道、奥地利医生富华德、德国医生贝尔和顾泰尔等一起乘火车向北，经巴黎到迪耶普，乘船渡过英吉利海峡到达英国。英国共产党人把他们接到伦敦，然后到伯明翰，参加当地进步

人士为支援中国人民抗战的募捐活动，用募捐来的钱购买药品和医疗器械带到中国。

扬库在回忆录中说，来自罗马尼亚、德国、奥地利、波兰、保加利亚、捷克、匈牙利、苏联等欧洲 8 个国家的 20 多名医生，在获得共产国际同意后，分四批去中国。他们于 1939 年 10 月 16 日到达贵阳附近的中国红十字会救护总队所在地图云关。来到中国的国际志愿者都想到共产党领导的八路军、新四军中工作，但由于蒋介石国民党的阻扰，他们的愿望未能实现。等待几个月后，他们被分配到中、南部的四川、贵州、湖南、江西等省级地方部队医院服务，负责救治军队和当地百姓的伤病员，防治传染病，培训医务人员，普及医疗卫生知识等工作。

他们乘卡车离开了图云关，几天后到达湖南长沙附近，依依不舍地分手，各自奔赴工作点。下车后扬库步行近两个星期到达设在秀水的四川省军队第 30 师医院。医院院长是一个上了年纪的校级军官，部下有一个经过简单医学培训的军官班。这里见到的一切令他大失所望：几间破烂不堪的农民房子里住着几个军官，临时搭建的木板房里躺着伤病员；官兵抽大烟，军官殴打士兵，士兵为军官洗衣做饭；疟疾，斑疹伤寒，霍乱等传染病肆虐，许多士兵染上疥疮……。为医治皮肤病，扬库用一个大缸土法配制硫磺消毒液，每天亲自给他们全身涂刷一遍，几天后就把疥疮治好了。

1940 年夏，扬库同波兰医生傅拉都和匈牙利医生沈恩一起，作为援华医生代表，到重庆会见中共代表周恩来，提出到共产党军队服务的请求。周恩来向他们阐述了国共合作的复杂形势和暂时去不了的原因，说无论在哪里工作，他们都是为中国人民抗战服务，是对中国人民的宝贵支持。傅拉都和沈恩立即理解了周恩来的话，而杨

库的脑子却一时转不过弯来。他想，“与其在反动派军队中工作，不如回国去算了。”于是他写信给罗共中央要求回国。在等待罗共回信的日子里，他在重庆阅读报纸和医学专业书籍，同中共代表处的王炳南结成朋友，经常在一起讨论国际问题和中国形势。不久他收到了罗共总书记特拉戈诺夫签署的回信。信中说，“目前不是讨论回国问题的时候”，要求他“尊重中共安排”。这样他才安下了心。

1940年10月，扬库和他的医疗队先后被分配到宜昌前线、江西北部和湖南的部队医院工作。为改善伤病员的生活条件，他们用当地盛产的竹子制作病床，稻草做成床垫。有一天富华德医生得了肺充血。扬库受部队派遣，只身一人翻山越岭，北渡长江，走了整整三天到达富华德所在的医院为他治病。

1941年初他们又回到图云关，遇见新四军军长叶挺

将军和陈毅政委。他们到这里是为自己的部队寻求医生和医疗设备方面的支持。可是红十字会会长不放心，蒋介石不让任何医生去北方新四军营地，叶挺和陈毅两位将军只能空手而回。

1942年初，日本侵略军占领了整个印度支那。扬库被分配到云南省同越南和缅甸接壤的蒙自山区部队工作，在这里他们又建起一所医院，还搭起一个简陋的手术室。

日本偷袭珍珠港后美国决定参战，加入反法西斯联盟。日本侵略军很快占领了欧美在亚洲的殖民地，1942年12月，经周恩来同意，在中国红十字会的安排下，扬库同贝尔、富华德、顾泰尔、傅拉都、柯理格、陶维德和何乐经等医生一起，随同中国部队乘坐一架美国运输飞机离开中国，飞越喜马拉雅山，当天抵达印度北部，后经加尔各答来到设在比哈尔省蓝姆迦村的中国军队训练中心。经过几个月的培训，扬库通过考试取得了汽车和坦克车驾驶执照，之后他们进入缅甸北部的丛林参加抗日战斗，为当地军队服务，同时与中国共产党保持着联系。

日本投降后，1946年1月扬库回到了布加勒斯特，完成了支援中国人民抗日任务。1947年12月，扬库同24岁的护士玛丽娅·葛隆伯戈结婚，先后生下安卡-里娅、塔妮娅、娜迪娅和安德列等三个女儿和一个儿子。

回国后，扬库被任命为罗国防部卫生局副局长，上校军衔。

1972年10月，受时任中国人民对外友好协会王炳南会长的邀请，扬库夫妇和柯列然夫妇一起来到中国访问，参观了曾经工作过的地方，亲眼目睹了这些地方发生的巨大变化。

1979年4月，扬库夫妇再次应邀访华，同老朋友王炳南再次见面。

1990年5月9日，扬库医生因心脏病逝世，享年80岁。

胡锦涛主席2004年6月访罗时，扬库的女儿塔妮娅应邀到罗马尼亚总统府参加会见，并受到胡锦涛主席的访华邀请。不久，塔妮娅兄妹四人应邀到中国访问，受到国务委员唐家璇，全国友协会长陈昊苏的亲切接见和宴请。

2005年9月，中国人民抗日战争胜利暨世界反法西斯胜利60周年庆祝大会在北京举行，扬库的女儿塔妮娅女士和柯列然医生夫人柯婧璞应邀到北京参加庆祝活动，并接受了作者本人的采访，讲述了两位共产主义战士在中国的抗战历程。（文/骆东泉）

Historia o rumuńskim lekarzu w czasach wojny chińsko-japońskiej

Rumuńskie wydawnictwo Titruviu w 2008 roku wydało książkę pt. *David Iancu 9 lat na froncie w Chinach i Hiszpanii 1937-1945*, która została opracowana przez jego córkę. Książka szczegółowo odpowiada historię o grupie lekarzy Brygad Międzynarodowych, którzy pojechali do Hiszpanii i Chin, ryzykując życie, by pomagać rannym podczas II Wojny Światowej.

David Iancu urodził się w 1910 roku w Rumunii. Od roku 1929 studiował na Akademii Medycznej Jassy. Już wtedy uczestniczył w działaniach organizacji lewicowych, a później dołączył do Ligi Młodzieży Komunistycznej oraz brał udział w ruchu robotniczym, bo przywiązywał dużą uwagę do sytuacji w Europie. W roku 1936 uzyskał doktorat z chirurgii i otworzył prywatną klinikę w swym rodzinnym mieście. Podobnie jak znaczna część wykształconej europejskiej młodzieży urodzonej przed I wojną światową David Iancu nie był zadowolony z panującego systemu społecznego i poszukiwał systemu idealnego.

Pod koniec lat trzydziestych ubiegłego wieku faszyzm zagrażał całej Europie. Dyktator wojskowy Francisco Franco zdradził republikę, wkrótce wybuchła hiszpańska wojna domowa. Aby wesprzeć republikanów w Hiszpani wielu młodych ochotników dołączyło do Brygad Międzynarodowych. Wśród nich był Iancu i 400 innych ochotników rumuńskich - chcieli oni walczyć o wolność Hiszpanii.

Jesienią 1938 roku rząd republikański w Hiszpanii wycofał się z kraju. Wiadomości o krwawej masakrze japońskich najeźdźców w Nankinie w Chinach zaszokowały zaś cały świat. W czerwcu 1939 roku wolontariusze z Brygad Międzynarodowych dowiedzieli się, że Chinom brakuje zasobów medycznych, dlatego zdecydowali się na wyjazd do Chin. David Iancu oraz inni lekarze wstąpili do Międzynarodowego Korpusu Medycznego w Chinach.

Iancu, bułgarski lekarz Ianto Kaneti, austriacki lekarz Walter Freudmann, niemieccy lekarze Herbert Baer i Carl Coutelle oraz kilku innych pojechało do Anglii pociągiem, a Komunistyczna Partia Wielkiej Brytanii wysyłała ich do Birmingham, gdzie uczestniczyli w akcji zbiórki pieniędzy organizowanej przez lokalnych członków partii by wspierać Chiny podczas wojny. Za pieniądze ze zbiórki kupili leki i sprzęt medyczny, który zabrali ze sobą do Chin.

W swoich wspomnieniach David Iancu napisał, że ponad 20 lekarzy z Rumunii, Niemiec, Austrii, Polski, Bułgarii, Czech, Węgier i ZSRR w czterech grupach przybyło do Chin. 16 października 1939 r. dotarli do Tuyunguan w prowincji Guiyang, gdzie mieściło się centrum medyczne Chińskiego Czerwonego Krzyża.

Lekarze chcieli pracować w wojsku kierowanym przez Komunistyczną Partię Chin, jednak finalnie zatrudnieni zostali przez Kuomintang, a po kilku miesiącach zostali wysłani do różnych prowincji - Syczuanu, Guizhou, Hunanu

i Jiangxi by tam leczyć choroby zakaźne, szkolić lokalny personel medyczny i upowszechniać wiedzę medyczną.

Opuścili Tuyunguan i po kilku dniach podróży dotarli do prowincji Hunan, gdzie udali się do swoich miejsc pracy. David Iancu siedł do swego miejsca pracy piechotą prawie dwa tygodnie, a po dotarciu na miejsce był bardzo rozczarowany, bo nawet oficerowie mieszkali w zrujnowanym domu, a ranni leżeli w prowizorycznej drewnianej sali. Wielu żołnierzy przechodziło malarię, miało świerzb i inne choroby. Iancu codziennie osobiście smarował ich dezynfekującym płynem.

Lato 1940 roku. David Iancu, polski lekarz Samuel – Moysze Flato i węgierski lekarz Georse Schoen jako przedstawiciele Korpusu na spotkaniu z przedstawicielem KPCh Zhou Enlai w mieście Chongqing wyrazili życzenie, by służyć w wojsku kierowanym przez KPCh. Jednak Zhou Enlai wytłumaczył im skomplikowaną sytuację pomiędzy Kuomintangiem i KPCh oraz przyczynę niemożności służenia w wojsku kierowanym przez KPCh. Ale Iancu nie od razu zrozumiał co Zhou im powiedział, dlatego napisał list do rządu Rumunii, że chce wrócić do kraju. W trakcie oczekiwania na odpowiedź czytał gazety i książki medyczne, a w Chongqingu poznał Wang Bingnana, pracownika i członka KPCh. Wielokrotnie dyskutowali o kwestiach międzynarodowych i sytuacji Chin. Iancu otrzymał też w końcu odpowiedź na swój list, w którym rząd prosił go by został w Chinach i uszanował uzgodnienia KPCh.

W październiku 1940 roku David Iancu i jego korpus medyczny zostali wysyłani do kilku różnych szpitali. W celu poprawy warunków życia rannych lekarze robili łóżka z bambusa i używali słomy jako materacy. Pewnego dnia Walter Freudmann dostał zatoru płuc, Iancu siedł do niego trzy dni by leczyć kolegę w innym mieście.

Na początku 1941 roku lekarze wrócili do Tuyunguanu. Spotkali tam dowódcę Ye Shan i polityka Chen Yi z Nowej Czwartej Armii, którzy potrzebowali lekarzy i sprzętu medycznego dla własnej armii. Ale prezydent Chińskiego

Czerwonego Krzyża nie zgodził się, a Czang Kaj-szek nie pozwolił lekarzom wstąpić do Armii Czwartej.

Na początku 1942 roku wojska japońskie zajęły całe Indochiny. Iancu został wysyłany do prowincji Yunan przy granicy z Wietnamem i Birmą, gdzie otworzył kolejny szpital ze skromną salą operacyjną.

Po japońskim ataku na Pearl Harbor Stany Zjednoczone dołączyły do sojuszu antyfaszystowskiego ale japońska armia wciąż okupowała kolonie europejskie w Azji. W grudniu 1942 roku chiński Czerwony Krzyż wysłał

Davida Iancu, Waltera Freudmanna, Carla Coutelle, Szmuel – Moysze Flato i innych lekarzy do centrum szkolenia chińskiego wojska. Po kilku miesiącach szkolenia lekarze weszli do dżungli w północnej Birmie, by walczyć tam z armią japońską pozostając jednocześnie w kontakcie z KPCh.

Po kapitulacji Japonii w roku 1946 David Iancu wrócił do Bukaresztu i zakończył swą misję wsparcia dla Chin. Ożenił się z pielęgniarką Marie Grunberg. Mieli trzy córki i jednego syna.

Po powrocie do kraju Iancu został mianowany zastępcą dyrektora Biura Zdrowia Departamentu Obrony Rumunii w stopniu pułkownika.

W październiku 1972 roku na zaproszenie ówczesnego prezesa Stowarzyszenia Chińskiej Przyjaźni z Zagranicą Wanga Bingnana małżeństwo złożyło wizytę w Chinach gdzie odwiedzali miejsca pracy Davida. Zobaczyli wielkie zmiany.

W kwietniu 1979 roku ponownie pojechali do Chin by spotykać się z Wangiem Bingnanem.

9 maja 1990 r. David Iancu zmarł na atak serca. Miał 80 lat. Podczas wizyty przewodniczącego Hu Jintao w Rumunii jego córka Tania spotykała się z Hu. Tania i jej rodzeństwo odwiedzili później Chiny.

We wrześniu 2005 roku uroczystość z okazji 60 rocznicy zwycięstwa w wojnie przeciwko najeźdźcom japońskim i II wojnie światowej odbyła się w Pekinie. Tania przybyła na tę uroczystość i udzielała wywiadów. Odpowiadała o pięknej historii komunistycznych bojowników walczących w Chinach. (tekst: Luo Dongquan, tł.: Kong Shipping)

皇城根下的 中國夢

吕芳华： 大城小店里的珠宝设计师

在熙来攘往的北京城，鳞次栉比矗立着大大小小的写字楼群，一家其貌不扬名叫“眼之”的珠宝小店就坐落于其中一幢写字楼内。鹅黄的灯光洒在店内满墙的浅紫碎花壁纸上，白色的百合花散发着幽香，让人感觉静谧而温馨。这里不像一般珠宝店那样耀眼奢华，却仿若书斋般清新雅致。

吕华芳，珠宝店的女主人，被她的老主顾们亲切地称为“花花”。中文系毕业的她曾在中国著名珠宝品牌恒信钻石从事市场工作，在那里，吕华芳有机会接触到珠宝行业的第一手资讯，耳濡目染之下，她对珠宝设计和制作产生了极

大兴趣。

吕华芳非常喜欢这一行，关于珠宝的每个细节她都特别想去了解，包括它的产地。一开始她最喜欢的珠宝是珍珠，会亲自跑到工厂去剥开每一个蚌壳，参与整个珍珠的加工流程，这样就知道到底优质和劣质的珍珠怎么区分。

得知吕华芳在恒信工作，身边的朋友们经常会来找她买钻石或者原石，甚至通过她联系工厂定制首饰。吕华芳渐渐成了朋友圈里有名的珠宝达人，手中积累了不少客户资源，她萌生了自己开店做定制珠宝的想法。因为没有珠宝设计专业背景，她专门报名学习珠宝设计，很是花费一番功夫学习绘图技巧。

有了一定的设计功底，加上在“看石头”方面的独特天赋，2010年，吕华芳在写字楼里租下一间店铺，开办了珠宝定制工作室。与以前在公司里工作不同，自己创业开店事事都要操心，这让原本生活闲适安逸的吕华芳忙得心力交瘁。吕华芳说：“自己做生意了，要做很多工种，比如我在这个店里，既要做销售，还要做商品开发，还要做设计，还要去找原石，而在大公司里这是很多岗位的工作。

对于比较内向的吕华芳来说，与性格各异的客户沟通，在了解顾客需求的基础上做珠宝设计是一件非常困难的事情，所以她在这方面做得格外用心。她更关注每个顾客个体，去感受每个顾客真正需要的是什么。比如，每个顾客给她发来微信或者戴的每一件珠宝，吕华芳都记得是什么时候卖给她的。会亲自给顾客打回访电话、售后电话，指导珠宝保养、佩戴的注意事项。

除了与客户沟通做珠宝设计，外出寻找原石也是一件让设计师们头疼的事情。路途奔波加上存在的安全隐患让男性设计师都叫苦不迭，但吕华芳对石头的那份痴迷却让她对这个过程乐此不疲。

开店第一年，吕华芳大半年时间几乎都在路上奔波，跑遍了斯里兰卡、印度、美国等世界各地寻找原石。一次在路上还生了一场非常严重的胃病，上吐下泻、发烧打颤，但她硬是靠意志抗过去了。

辛苦工作换来了丰厚回报。开店第一年，吕华芳的小店就收回了成本，生意好到让她自己都吃惊。不仅如此，她还收获了一批和她一样热爱“石头”的顾客朋友。

从事移动互联网行业的范先生经朋友介绍在吕华芳的珠宝店买了一串珍珠项链，一次简单的购物经历让他被吕华芳与众不同的心思所打动，后来成了吕华芳产品的忠实粉丝。

因为店里人手紧缺，每到周末或者平时上班不忙的时候，她的一些顾客朋友还会来店里免费客串一下“田螺姑娘”，帮她穿珠子、打扫卫生等。建筑师张鹏女士就是其中一员。

随着顾客日渐增多，吕华芳的珠宝设计功底也日渐深厚。常年在世界各地奔波，看到每个国家都有代表本国文化的首饰，吕华芳非常羡慕，她希望用自己传统中式风格的设计理念，更多地向世界介绍中国文化。

吕华芳说：“我经常为找石头会去世界各地，看到外国人戴的首饰代表着他们的文化，但是我们中国的首饰是什么？中国年轻人天天戴的是卡地亚、梵克雅宝啊，大家认为那个是美的，但是如果有一天我们戴着我们的花丝手镯，甚至戴着我们的荷花，拿给外国人看的时候可以讲这是 chinese culture（中国文化），我觉得这是特别酷的事儿。”

5年来，“眼之珠宝”慢慢走上了正轨，生意做得愈发红火。前一段时间恰逢母亲节，店里破天荒搞了一次促销，五分钟内 300 条项链全部被一抢而空。做完这件事儿后，吕华芳没有欣喜，反而感到特别恐慌。

吕华芳说：“好多人说，卖掉那么多东西，你该开心才对啊，但我特别恐慌，我不想做那种批量的东西。我想给每个人做她生命中觉得值得铭记的东西。我的梦想不是成为中国的梵克雅宝。我的梦想是我有一座自己的矿，然后我的顾客她会带着她的孙子站在我的柜台前面，冲我一笑我就知道她要什么，我觉得那个时候我肯定是最开心的。”

说不上什么野望，吕华芳和她的珠宝小店在时光变幻中安安静静地向前走着，陪伴她的还有一大群喜爱她设计风格的朋友们，大家一起慢慢变老，一起串起幸福。（图文 / 张艳）

Lv Huafang

– pekińska projektantka biżuterii

W pewnym pekińskim biurówcu mieści się mały sklep z biżuterią „Yan Zhi”.

Jego właścicielką jest Lv Huafang, klienci serdecznie nazywają ją „Huahua”.

Po ukończeniu studiów sinologicznych Huafang zaczęła pracę w dziale marketingu znanej chińskiej firmy z biżuterią, Hiersun, gdzie miała okazję zapoznać się z najnowszymi informacjami branżowymi. Wywarło to na niej wielkie wrażenie i rozbudziło zainteresowanie projektowaniem i wykonywaniem biżuterii. Najbardziej interesowały ją perły. W miejscu produkcji perel osobiście otwierała każdego małża, dzięki czemu nauczyła się odróżniać ich jakość. Jej przyjaciele nie raz prosili ją o pośrednictwo przy kupnie diamentów, perel czy biżuterii. Po pewnym czasie Lv została uznana za znawcę tematu i miała wokół siebie licznych klientów. Wtedy wpadła na pomysł założenia własnego sklepu i projektowania biżuterii.

W 2010 roku wynajęła w biurówcu sklep na swoją pierwszą małą pracownię. „Musiałam odpowiadać za wszystkie prace, zajmować się jednocześnie sprzedażą, eksploatacją i projektowaniem biżuterii oraz szukaniem cennych nieoszlifowanych kamieni”, powiedziała naszemu dziennikarzowi.

Rozmowa z klientami na temat projektowania zgodnie z ich potrzebami dla Lv Huafang nie jest rzeczą łatwą, dlatego otacza każdego klienta szczególną troską i stara się zrozumieć, jaka jest jego potrzeba.

Oprócz projektowania biżuterii Lv poszukuje też cennych kamieni nieoszlifowanych i bardzo się cieszy jeśli coś ciekawego znajdzie. W pierwszym roku działania sklepu poświęciła dużo czasu na ich szukanie w różnych krajach, m.in. na Sri Lance, w Indiach czy Stanach Zjednoczonych. „Kto się nie leni, robi złoto z kamieni”, mawia.

Już w ciągu pierwszego roku działania sklepu Lv Huafang odzyskała poniesione koszty, biznes szedł tak dobrze, że sama była tym zdziwiona. Poza tym poznała osoby, które mają takie samo zamiłowanie do cennych kamieni jak ona.

Pan Fan, który pracuje dla dużej firmy internetowej kupił naszyjnik z perel w sklepie Lv Huafang za pośrednictwem przyjaciela – jej projekt spodobał mu się i od tej pory stał się wiernym fanem Lv.

W miarę powiększania się grupy klientów poziom projektów jej biżuterii rósł, a ona sama coraz częściej podróżowała po różnych krajach świata, szukając kulturowej specyfiki.

„Szukam cennych kamieni na świecie, widziałam biżuterie, którą noszą cudzoziemcy i która prezentuje kulturę ich krajów”. Jak wygląda biżuteria noszona przez Chińczyków? Młodzi Chińczycy noszą biżuterie marki Cartier i Van Cleef & Arpels, bo uważają ją za piękną. „Uważam, że będzie to duża sprawa, kiedy ludzie zaczną nosić bransoletki naszego projektu, np. z wzorem kwiatu lotosu, bo to jest nasza chińska kultura”.

Sklep z biżuterią „Yan Zhi” prosperuje coraz lepiej. W tym roku w Dniu Matki w sklepie była promocja – sprzedano w ciągu 5 minut 300 naszyjników.

Lv zaniepokoiła się jednak.

„Wiele osób mówiło mi, że skoro tyle rzeczy zostało sprzedanych to powinnam się cieszyć, jednak ja jestem zaniepokojona, bo nie chciałabym zajmować się produkcją seryjną. Chciałabym robić dla każdej osoby indywidualny projekt. Moje marzenie nie polega na tym, żebym została chińską Van Cleef & Arpels lecz żebym miała swoją własną kopalnię i mogła wiedzieć czego sobie mój klient życzy, wtedy byłabym bardzo zadowolona”. (tekst: Zhang Yan, tł.: Kong Shipping)

Muzyczne marzenie Zhao Xina

Na uroczystości otwarcia Pekińskich Igrzysk Olimpijskich Osób Niepełnosprawnych na Narodowym Stadionie Sportowym „Ptasie Gniazdo” Zhao Xin i jego koledzy zaśpiewali piosenkę „Cud na wschodzie”. Ludziom trudno sobie wyobrazić, że taka cudowna melodia została wykonana przez Zhao Xina – człowieka niewidomego.

30-letni Zhao Xin urodził się w Pekinie w rodzinie wojskowych, jest od urodzenia niewidomy. Mimo że nie widzi to jest obdarzony dużym talentem muzycznym. Mając 3 lata potrafił wybijać takty muzyczne, a w wieku 9 lat słuchając muzyki zagranej przez nauczyciela potrafił rozpoznać jaki to był ton. O swoim talencie muzycznym Zhao mówi z uśmiechem: „Kiedy Bóg zamyka ci okno, to otwiera ci drzwi. W związku z tym, że nie widzę, jestem wrażliwy na muzykę. To ona przynosi mi największą pociechę, jaka płynie z mojej duszy, stanowi część mojego życia i płynie w mojej krwi”.

Nauka muzyki dla niewidomego jest niewątpliwie bardzo trudna. W 1992 roku Zhao ukończył naukę w szkole dla niewidomych, ale nie wybrał nauki masażu, tak jak inni niewidomi koledzy, wybrał naukę muzyki.

Na początku Zhao Xin tylko naśladował znanych piosenkarzy. Później marzył o tym, by jakaś firma muzyczna podpisała z nim umowę, jednak to mu się nie udało, bo one nie widziały w nim przyszłości. Po wielokrotnych porażkach Zhao Xin zaczął udzielać się w Pekińskim Zespole Artystów Niepełnosprawnych i występował w różnych regionach Chin - to dało mu impuls do komponowania muzyki.

W 1999 roku przypadkiem poznał komputerowy syntetyzator muzyczny „MIDI”, który ułatwia komponowanie muzyki. Mając poparcie rodziny wydał całe swe oszczędności w wysokości 18 tys. juanów na zakup syntetyzatora marki Yamaha.

Posługiwanie się sprzętami muzycznymi jest trudne

nawet dla ludzi widzących, a Zhao Xin jest niewidomy, więc tym trudniej było mu nimi władać. Jednak poprzez samonaukę i ćwiczenia Zhao Xin nieustannie podnosił umiejętność komponowania muzyki stopniowo tworząc swój własny styl. „Kto się nie leni, robi złoto z kamieni.” Na uroczystości otwarcia Pekińskich Igrzysk Olimpijskich Osób Niepełnosprawnych w 2008 roku Zhao Xin wystąpił ze swoim utworem „Cud na Wschodzie”. Dzięki temu widzowie w Chinach i na całym świecie poznali Zhao, który powiedział, że śpiewanie na scenie Igrzysk było dla niego jak sen.

Występ na Igrzyskach Olimpijskich Osób Niepełnosprawnych dał Zhao siłę do dalszej pracy. Wkrótce stworzył własne studio muzyczne, w którym nagrał wiele płyt dla znanych piosenkarzy oraz muzykę filmową.

Marzenia należą do tego, kto nieustannie się stara. W 2014 roku wykonany przez Zhao utwór „Czas Pekiński” wyróżniono spośród 7 tys. utworów muzycznych, a Zhao otrzymał „Nagrodę 5 projektów” – najwyższą państwową nagrodę artystyczną. Powiedział wtedy, że droga do realizacji marzeń jest trudna, ale jednocześnie radosna.

Zhao Xin jest bardzo skromny. Podkreśla, że honor i sukcesy należą do przeszłości, a w przyszłości należy wciąż komponować muzykę i realizować marzenia.

Zhao Xin wykonał ponad 100 utworów muzycznych. Jest bardzo wdzięczny za troskę i pomoc rodziny. Jego żona – Luo Xinyi jest bardzo zadowolona z 10 lat życia z Zhao. Powiedziała, że jest wzruszona dobroduszością i pracowitością swego męża.

Kiedy Zhao Xin wraca do domu po męczącej pracy bawi się z 6-letnią córką: opowiada jej bajki, gra na fortepianie.

Zhao Xin powiedział naszemu dziennikarzowi, że w przyszłości chce postępować tak jak śpiewał w piosence „Pekiński Czas” i wciąż będzie pracował na rzecz realizacji swych marzeń. (tekst: Zhao Li, tł.: Kong Shipping)

在音樂裏觸摸夢想

2008年北京残奥会开幕式上，赵新和同伴在国家体育场“鸟巢”演唱了歌曲《奇迹在东方》。人们很难想象，如此美妙的旋律竟出自一位盲人之手。

不惑之年的赵新出生在北京一个军人家庭，先天双目失明。虽然眼睛看不见，但赵新在音乐方面颇有天赋。3岁时，他就能跟着乐曲打拍子，9岁时，老师弹奏曲子，他能很快听出音调。对于自己与生俱来的音乐天赋，赵新笑言是得到了老天的眷顾。他说：“上天给你关上了一扇窗，同时给你打开一扇门。因为看不见，（所以我）对声音有极高的敏感度。音乐带给我一种极高的享受。这种享受来自于精神、灵魂，是我生命当中的一部分，是我血液中流动的一部分。”

像赵新这样的盲人歌手，音乐之路无疑充满艰辛。1992年，赵新从盲人学校毕业后，并没像同学们那样去学盲人按摩，而是义无反顾地选择了音乐。开始，赵

新只是单纯地模仿名歌名曲，后来，他希望有唱片公司包装，但公司感觉风险太大，不愿投资。屡遭挫折后，赵新加入北京残疾人艺术团，到全国各地演出。那段时间，他走了很多地方，不仅令他眼界大开，而且激发了他作曲的冲动，萌生了成为职业音乐制作人的想法。

1999年，一个偶然的的机会，赵新接触到了被称为“迷笛”（MIDI）的电脑音乐合成器，为制作音乐带来很大便利。在家人的支持下，他倾其所有，花费1.8万元购置了1台雅马哈电子合成器，实现了拥有“迷笛”的愿望。

即便对正常人来说，熟练掌握音乐设备都很不容易，更何况对赵新这样一位盲人。通过自学和摸索，赵新的音乐制作技能不断提高，逐渐形成了自己独有的风格。功夫不负有心人，在2008年北京奥运会上，赵新迎来了自己的巅峰之作《奇迹在东方》。经过数轮筛选，这

首歌在众多竞争对手中脱颖而出，入选北京残奥会开幕式演出，赵新也荣幸地成为现场献歌的盲人歌手。

一曲《奇迹在东方》让中国乃至世界的观众记住了赵新。回忆当时的情景，赵新说，能够站在奥运会这么大的舞台上唱歌，对他来说就像一个梦。

残奥会的成功给了赵新勇往直前的力量。赵新随后成立了自己的音乐工作室，为一大批著名歌手录制唱片，还制作电影音乐。在位于北京石景山区文化馆一楼狭小的音乐工作室里，赵新一坐就是一天，有时为了赶进度，他干脆不回家。窗边那张红色的沙发陪伴赵新度过一个又一个不眠之夜。

光荣与梦想永远属于自强不息的人。2014年，由赵新作曲的歌曲《北京时间》从七千多首作品中脱颖而出，荣获国家级文艺奖项的最高荣誉“五个一工程奖”。赵新说，他的追梦之路是艰辛的，也是快乐的，在实现中华民族伟大复兴中国梦的进程中，每个中国人都迈着追梦的脚步，在追梦路上和世界赛跑。在赵新看来，是“追梦”把《北京时间》和“中国梦”联

系在一起。

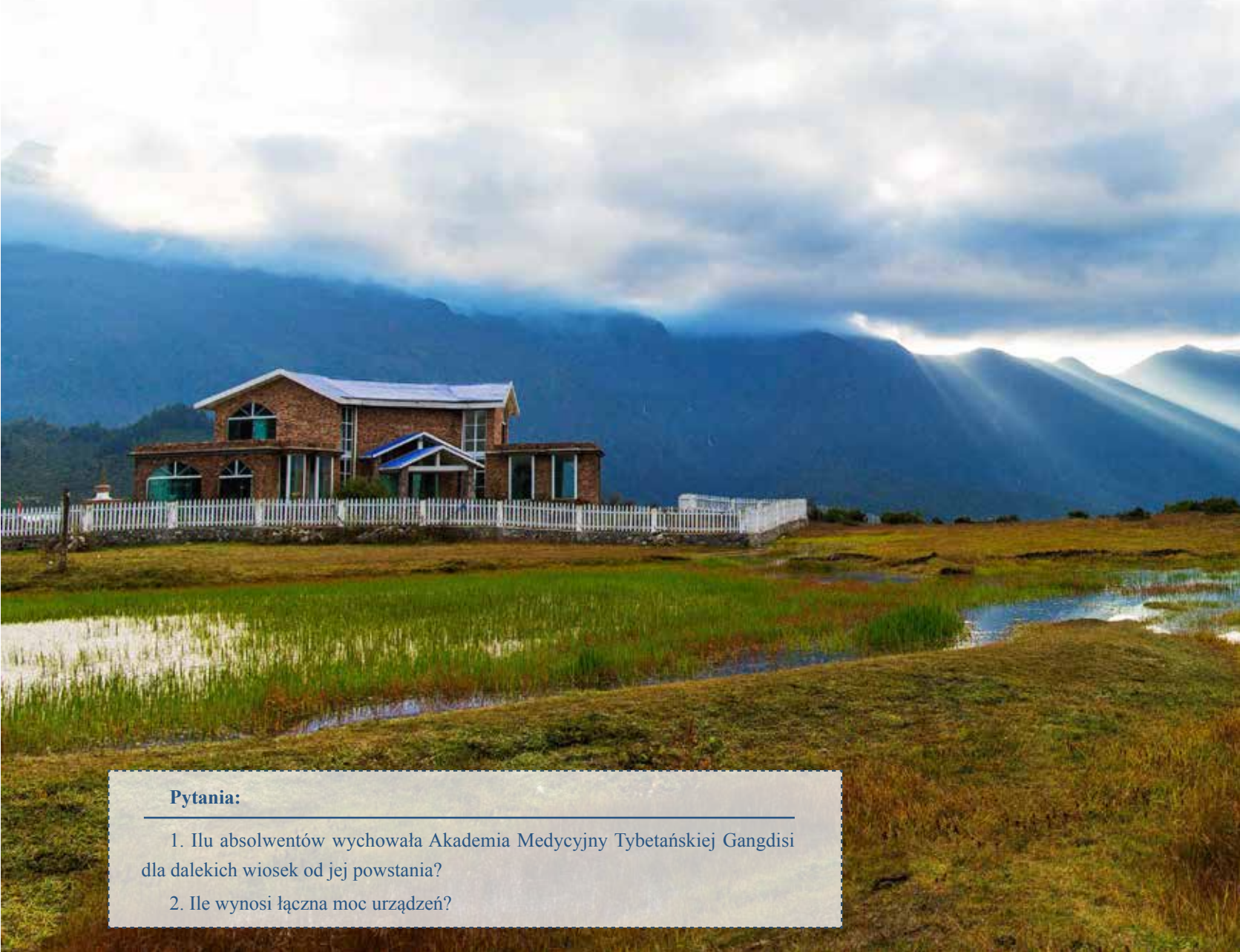
面对荣誉，赵新谦虚地表示，自己的梦想基本实现了，但距离一个好的成功的音乐制作人还有差距。采访时，他一再强调，荣誉和成绩只说明过去，未来还将全力以赴地为音乐、为梦想去努力。

历经磨练的赵新先后创作了上百首音乐作品，称得上是一名集作词、作曲、音乐制作于一身的全能型音乐人。但成功并未让他忘乎所以，他忘不了默默站在身后始终关爱和支持自己的家人。与赵新相濡以沫十多年的爱人骆歆艺对于现在生活很满足，每天除了帮助赵新从食堂打饭外，其他的事情都不用她操心。回忆当初与赵新的相识相知，她说更多的是赵新的善良和勤奋打动了自己。

在外忙碌了一天的赵新，回到家中没有忘记和6岁的女儿一起享受童趣：做游戏、讲故事、学习钢琴。

赵新告诉记者，未来他会像《北京时间》所唱的那样，在追梦的路上，和这个世界去赛跑。（图文 / 赵力）

Pierwsza nowoczesna stacja energii słonecznej w Tybecie ułatwi kształcenie przyszłych lekarzy

Pytania:

1. Ilu absolwentów wychowała Akademia Medycyny Tybetańskiej Gangdisi dla dalekich wiosek od jej powstania?
2. Ile wynosi łączna moc urządzeń?

9 lipca w Akademii Medycyny Tybetańskiej Gangdisi w rejonie Ali w Tybetańskim Regionie Autonomicznym odbyła się ceremonia oddania do użytku pierwszej w Tybecie fotowoltanicznej stacji energii słonecznej. Od tego dnia zakończył się okres braku prądu w Akademii, która działa już od ponad 20 lat.

W połowie lat 90. zeszłego wieku znany specjalista medycyny tybetańskiej Danzengwangza założył Akademię Medycyny Tybetańskiej u podnóża świętej góry Gangrenboqi. Kształci ona studentów pochodzących z ubogich rodzin z regionów rolniczych i pasterskich w Tybecie, pokrywa koszt ich nauki i życia, po to, by wychować lekarzy do pracy z rolnikami i pasterzami na tych terenach. Rektor Akademii Caidanduoji oszacował, że w ciągu 20 lat 185 absolwentów Akademii trafiło do pracy w dalekich wioskach w rejonie Ali.

Sama Akademia znajduje się w gminie Baga w powiecie Pulan na wysokości 4700m nad poziomem morza. Zawartość tlenu w powietrzu stanowi tu niespełna 1/3 zawartości tlenu w powietrzu na nizinach. Qimeiduoji, który zajmuje się medycyną tybetańską od 26 lat i pracuje obecnie jako wykładowca mówi, że kształcenie w takich warunkach oparte jest na lokalnej tradycji i kulturze. „Jedynym warunkiem stawianym studentom przez Akademię jest to, by po ukończeniu studiów wrócili do rodzinnych wiosek i służyli ich mieszkańcom”.

Większość studentów w Tybecie po ukończeniu nauki chce wyjechać do Lhasy lub innych dużych miast, dlatego w rejonach słabiej rozwiniętych wciąż brakuje lekarzy. „Mimo niewielkiej skali nasza Akademia odgrywa dużą rolę w kształceniu lekarzy i wnosi szczególny wkład w rozwój tradycyjnej medycyny i farmacji tybetańskiej”, dodaje Qimeiduoji.

W 2010 roku Pekijski Fundusz Charytatywny Apple zaczął wspierać Akademię Gangdisi. Dzięki temu 9 lipca nowoczesna stacja energii słonecznej, którą ufundowała firma Hanergy Holding Group Limited została oddana do użytku - teraz w Akademii nie zabraknie już prądu. Szef Hanergy Holding Yang Jinsong powiedział, że łączna moc urządzeń wynosi 21,1 KW i jest to pierwsza tego typu stacja w Tybecie. Stacja położona jest najwyżej na świecie i wytwarza dziennie ok. 100 kilowatogodzin energii, co rocznie da ponad 30 tys. kilowatogodzin.

Obecnie Akademia potrzebuje elektryczności przez 24 godziny na dobę - student Qvniwangmu z gminy Xiongba w powiecie Geji w rejonie Ali siedzi w oświetlonej klasie studiując książki medyczne. „Wcześniej wieczorami mogliśmy korzystać z energii tylko przez 3 godziny i czytaliśmy książki na podwórku, gdzie było bardzo zimno. Obecnie mamy prąd w każdej chwili, z czego bardzo się cieszymy, bo możemy się uczyć przez cały czas, a po ukończeniu studiów będziemy mogli służyć chorym swoją wiedzą”. (tł. Kong Shiping)

西藏首个薄膜太阳能电站在阿里成功发电

问题:

1. 冈底斯藏医学院建校以来为偏远农村培养了多少藏医?
2. 该薄膜太阳能电站的装机容量是多少?

7月9日，西藏首个薄膜太阳能电站交接仪式在西藏自治区阿里地区冈底斯藏医学院举行。至此，有着20年办学历史的冈底斯藏医学院结束了缺电历史。

上世纪90年代中期，著名藏医学家丹增旺扎在神山冈仁波齐脚下创办了冈底斯藏医学院。学院面向西藏招收来自各农区、牧区贫困百姓的子女入学，并承担其生活学习费用，旨在专门培养为偏远乡村农牧民服务的合格藏医。校长才旦多吉介绍，建校20年来已经有185人走向了阿里偏远的乡村，为当地的病人谋福祉。

学院位于阿里地区普兰县巴嘎乡，海拔4700米，含氧量不足平原地区的三分之一。从事藏医事业26年的其美多吉5年前接受了学院的邀请此任教，他说能在这样气候条件下坚持办学、教学，是文化传承的使命赋予的力量。

“学校招生的唯一条件，就是学成后必须回到自己的乡、村，去为那里的群众服务。因为现在正常的大学生毕业后，都想到拉萨、到地区，都向往好的地方。这样越是艰苦地方的病人，越没有人照顾。所以，虽然我们办学规模不大，但我们在阿里村医这块的辐射作用还是挺大的。”

由于冈底斯藏医学校对传统藏医藏药文化传承的特别贡献以及独特的办学理念，2010年，北京苹果慈善基金接手对冈底斯藏医学院进行全面对口捐助；今天，汉能捐建的薄膜太阳能电站又落成交接，结束了学院缺电历史。

据汉能产品开发集团执行总裁杨劲松介绍，该电站装机容量为21.1千瓦，是薄膜太阳能在西藏的首次应用，也是目前世界上海拔最高的薄膜太阳能电站。

“全面投入运营后，电站将实现日均发电100度左右，年发电约3万多度。而目前学校24小时的用电需求为30度左右，完全能满足冈底斯藏医学院的教学、生活、医疗等电力需求。”

来自阿里革吉县雄巴乡的曲尼旺姆坐在灯火通明的教室里，朗朗诵起医典，憧憬美好未来。

“以前只有晚上能用上3小时电，我们每天都要借着晨光在院子里背书，真的很冷。现在随时都能用上电了，有种说不出的高兴。我们一定好好学习，将来回村里给人治病。”（文/索朗达杰，德庆白珍）